

SZÉCHENYI

ALUMNI MAGAZIN

A győri **Széchenyi István Egyetem** öregdiák-magazinja

2024
TAVASZ

xviii. évfolyam, 67. szám

**KÜLÖNDÍJAS
SZEMVIZSGÁLÓ**

**SZÉCHENYI
EGYETEM**
UNIVERSITY OF GYŐR

Jó dolog a nosztalgia...
**...de ne ragadj le
a múltban!**

FULL-SERVICE
COMMUNICATION
AGENCY

 XMEDITOR

 [XMEDITOR.HU](https://xmeditor.hu)

NAGYKORÚSÁG KÜSZÖBÉN

Magazinunk idén a 18. évfolyamába lépett, azaz a nagykorúság határára jutott. Amikor az X-Meditor Kft. és a Széchenyi István Egyetem együttműködésében 2007 őszén megjelent az első szám, talán mi magunk sem gondoltunk arra, hogy az első magyarországi alumni kiadvány a felnőttkor küszöbére is elérkezik. Büszkéek vagyunk arra, hogy sikerült – és rajtunk aligha múlik a folytatás.

Az öregdiákjainknak – és természetesen a jelenlegi és leendő hallgatóinknak – egyaránt szóló, tartalmában és megjelenésében is igényes magazinunk negyedévente több ezer emberhez jut el, kedvező visszhangra találva. A jelek szerint a kedves olvasóink is örömmel fogadják azokat az élettörténeteket, amelyek sikeres pályafutást mutatnak be, példaként is szolgálva a fiataloknak, a jövőbeli diplomásoknak. Ám igazából mindenkinek, hiszen nem egy esetben akár a negyvenes-ötvenes években járva is jöhet olyan változás az ember életébe, amely más és talán boldogabb irányt jelenthet. Magánéletben, szakmai pályafutásban egyaránt. Az élethosszig tanulás sem csupán jól hangzó szlogen ma már, hanem létszükséglet. Mi is tanulunk és változunk. Folyamatosan arra törekszünk, hogy olvasmányos és érdekes cikkekkal szórakoztassuk, vagy éppen elgondolkoztassuk az olvasókat. Közben időről időre meg is újulunk,

ahogy tesszük ezt grafikai értelemben például a jelenlegi lapszámmal. Ami azonban változatlan: továbbra is pozitív történeteket és eredményeket mutatunk be – hallgatóinkról, öregdiákjainkról egyaránt. Úgy érzem, hogy jelenleg talán minden eddiginél nagyobb szükségünk van a szépre, a jóra és az örömteli eseményekre, mert körülöttünk a világ finoman szólva sem ilyen.

Bizonyos értelemben büszkéek vagyunk arra is, hogy sikerült magazinunkat többnyire távol tartani a politikától. Mindez annak kapcsán jutott eszembe, hogy a közelgő választások miatti kampány sem az eredményekről, a sikerekről és a programokról szól, sokkal inkább mások lejáratásáról. Pedig mennyivel jobb lenne nem valaki(k) ellen, hanem valaki mellett szavazni! Erre a magazinunk is példa. Hiszen aligha élte volna meg a 18. évfolyamát, ha nem sikeres emberekről és tehetséges fiatalokról szólna – szándékaink szerint kulturáltan és elegánsan. 📖

SZÖVEG: BAUDENTISZTL FERENC
FOTÓ: KÖNCZÖL JÁNOS

**6 VERSENYBEN A VILÁG
LEGRANGOSABB EGYETEMEIVEL**

Ünnepi szenátusi ülés

**14 ÁLLAMI ELISMERÉSEK
NEMZETI ÜNNEPÜNKÖN**

**15 GYŐR DÍSZPOLGÁRAI,
PRO URBE DÍJASAI**

16 KÜLÖNDÍJAS SZEMVIZSGÁLÓ

Tokozással nyert Rovó Balázs

**22 FÉL ÉVSZÁZAD A GYŐRI
EGYETEMI SPORT SIKEREIÉRT**

Alapító, örökös tiszteletbeli elnök

**26 A SPORTBAN IS TÉRSÉGI SZEREPÜNK
ÉS FELELŐSSÉGÜNK VAN**

28 IN MEMORIAM

**34 AUDI MINDENÁRON /
AUDI BY ALL MEANS**

Győr jó döntésnek bizonyult /
Győr proved to be a good
decision

42 ÚGY JÓ, AHOGY VOLT

Az összetartás adja
a Rekord erejét

**46 RÁBÁS ÁLOMBÓL
NÉGYKARIKÁS VALÓSÁG**

Az Audi első győri csarnoka

50 ELSŐK ÉS JELENTŐSEK

Két nő a középpontban

**54 ÖRVENDETES IRÁNYT MUTATOTT
A KÖZJOGI IRODALOMBAN**

Emlékezés Korbuly Imrére

56 NEMZETÜNK PROMÉTHEUSZA

Győri legendák

Impresszum

ALAPÍTÓK

X-Meditor Kft., Széchenyi István Egyetem

FELELŐS KIADÓ

Pintér-Pétek Imre,
az X-Meditor Kft. tulajdonosa

FŐSZERKESZTŐ

Baudentisztl Ferenc
szerkesztoseg@xmeditor.hu

EGYETEMI KAPCSOLATTARTÓ

Winkler Csaba
winkler@sze.hu

TÖRDELÉS

Maár Norbert

CÍMLAPFOTÓ

Dénes Nóra

CÍMLAPMODELL

Ratkovic Mária Ljubica

NYOMDAI ELŐÁLLÍTÁS

Palatia Nyomda és Kiadó Kft.
9026 Győr, Viza u. 4.

A SZERKESZTŐSÉG CÍME

X-Meditor Kft., 9023 Győr, Csaba u. 21.

Az alumni@sze.hu oldalon nemcsak az alumni magazinról, hanem a SZE Kommunikációs és Alumni Igazgatóság működéséről, programjairól is bővebb információkat találnak. A magazin megrendelhető az Új Tudástér épületében, az Egyetemi Szolgáltató Központban.

Külön köszönet Winkler Csabának a magazin elkészítéséhez nyújtott segítségéért.

A hirdetések tartalmáért a kiadó nem vállal felelősséget.

ISSN 1789-2783

Lapunkat rendszeresen szemléli az **IMEDIA** az üzleti élet médiafigyelője

Prof. Dr. Friedler Ferenc
rektor, tudományos elnökhelyettes

ÜNNEPI SZENÁTUSI ÜLÉS

VERSENYBEN A VILÁG LEGRANGOSABB EGYETEMEIVEL

2024. március 14-én, az 1848-49-es forradalomra és szabadságharcra emlékező ünnepi szenátusi ülésen friss doktorokat avattak, köszöntötték az egyetem kitüntetettjeit, méltatták a nyugdíjba vonulóak egyetemi életútját.

csapat meghatározó, vezető tagja. Pro Universitate díjas lett **Ablonczyné dr. Mihályka Livia** egyetemi tanár, az egyetem Kautz-karának volt dékánhelyetese, az Apáczai-kar egykori dékánja, társadalmi kapcsolatokért felelős elnöki megbízott.

Professor emeritus címet kapott **dr. Faragó László János** ny. egyetemi tanár oktatási munkája, a Regionális- és Gazdaságtudományi Doktori Iskola törzstagjaként végzett tevékenysége elismeréseként.

Címzetes egyetemi tanári címről szóló oklevelet vehetett át **dr. Kovács Barnabás** nagykövet, a Széchenyi-egyetem Budapesti Innovációs és Képzési Központjának alapító vezetője. Címzetes egyetemi tanár lett **dr. Bozsóki István** és **dr. Orbán József** nemzetközi szinten elismert rádiótávoklási szakértő. **Címzetes egyetemi docensi** címet **Czechmeister Mónika**, az Audi Hungaria Zrt. belső kommunikációs vezetője, **Faludi-Jári Annamária** és **Gál András Levente** kapott. **Címzetes mesteroktató** lett **Herold Livia**, a Győri Szakképzési Centrum Lukács Sándor Járműipari és Gépészeti Technikum és Kollégium oktatója.

Az **Irányító Testületi Elismerő Oklevél arany fokozatát** vehette át **Rozsos Katalin**, a Széchenyi-egyetem Öveges Kálmán Gyakorló Általános Iskola földrajz-biológia szakos tanára és **Tátrai Zsófia Rita**, az egyetem Oktatásszervezési Osztályának vezetője.

Pro Educatione díjas lett **dr. Szőke Júlia**, a Nemzetközi Tanulmányok és Kommunikáció Tanszék vezetője, valamint **dr. Knapp László**, a Nemzetközi és Európai Jogi Tanszék egyetemi docense.

SZÖVEG: SZÉCHENYI ALUMNI MAGAZIN
FOTÓ: ADORJÁN ANDRÁS,
MEKLIZ FOTÓSTÚDIÓ

– Feladatunk az, hogy egyetemünk kiválóan teljesítsen, oktatási, kutatás-fejlesztési és innovációs tevékenységével elősegítse a régió fejlődését, a gazdaság versenyképességének erősítését. Mi ezzel tudunk hozzájárulni egy erős Magyarországhoz – mondta ünnepi köszöntőjében dr. Friedler Ferenc, a Széchenyi István Egyetem rektora, tudományos elnökhelyetese. – Köszönet illeti oktatóinkat, kutatóinkat, kollégáinkat, akik munkájukkal megalapozták sikereinket. Mindannyian tudjuk, hogy további erőfeszítésekre van szükség, mert a világ legrangosabb egyetemeivel vagyunk versenyben – hangzott el a további értékteremtést motiváló rektori beszédben.

DÍJAZOTTAK

A **Pro Universitate díj** az egyetemért végzett kiemelkedő tevékenység elismerésére szolgál. Pro Universitate díjat vehetett át **Schmitt Pál**, Magyarország korábbi köztársasági elnöke, olimpiai bajnok, aki a Széchenyi-egyetemen sikeresen és egyedülálló tartalommal működő sportdiplomácia szakirányú továbbképzés egyik alapítója, az oktatói

Schmitt Pál

Dr. Filep Bálint,
egyetemünk elnöke mellett
a Pro Universitate díjas
Ablonczyné
dr. Mihályka Livia

Dr. Bakonyi István Kiváló Oktató díjat vehetett át **dr. Göndör Éva**, a Munkajogi és Szociális Jogi Tanszék egyetemi docense, **Kovács Gáborné**, a Gépek Tervezése Tanszék mesteroktatója és **dr. Horváth Richárd**, a Logisztikai és Szállítmányozási Tanszék egyetemi docense. Kiváló mentor díjat **dr. Henézi Diána Sarolta**, a Közlekedési Tanszék egyetemi adjunktusa, **dr. Kertész Györfy Eszter Etelka**, a Széchenyi-egyetem Veres Péter Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Technikum, Szakképző Iskola és Kollégium oktatója, **Miklósy Lajos**, a Győri Ipartörténeti Alapítvány kuratóriumi elnöke, **dr. Titrik Ádám**, a Közúti és Vasúti Járművek Tanszék egyetemi docense kapott. A **Pro Scientia Arraboniensis díjban** **dr. Movahedi Rad Majid** egyetemi docens, a Szerkezetépítési és Geotechnikai Tanszék oktatója részesült.

Kiváló munkatárs díjat **Németh Márta**, az Egyetemi Könyvtár és Levéltár referense, **Kutiné Somogyvári Zsuzsanna**, a Felnőttképzés és Kompetenciafejlesztési Központ szakképzési referense kapott. **Hallgatóbarát egyetemért elismerést** vehetett át **dr. Bartkó Róbert**, a Bűnügyi Tudományok Tanszék egyetemi docense.

Dr. Kovács Barnabás

A **Széchenyi István Egyetem Habilitációs Tanácsa** **habilitált doktori címet** adományozott hat egyetemi docensnek: **dr. Tóth-Nagy Csabának** (Audi Hungaria Járműmérnöki Kar), **dr. Nagy Bálintnak** (Dunaújvárosi Egyetem), **dr. Fekete Dávidnak** (Albert Kázmér Mosonmagyaróvári Kar), **dr. Húth Balásznak** (Albert Kázmér Mosonmagyaróvári Kar), **dr. Varga Zoltánnak** (Albert Kázmér Mosonmagyaróvári Kar) és **dr. Nyéki Anikó Évának** (Albert Kázmér Mosonmagyaróvári Kar).

Szolgálati elismerő oklevelet vehetett át három nyugdíjba vonuló munkatárs: **Csete Tihamérné**, **Kocsisné dr. Andrásik Ágota** és **Feketéné Horváth Erzsébet**.

FRISS DOKTOROK AVATÁSA

MULTIDISZCIPLINÁRIS MŰSZAKI TUDOMÁNYI DOKTORI ISKOLA

Nemer Samer (Tudományterület: építőmérnöki tudományok – Fire buckling design of steel members: Overall Imperfection Method – Témavezető: dr. Papp Ferenc DSc egyetemi tanár, Széchenyi István Egyetem – SZE)

Kun János Csaba (Közlekedés- és járműtudományok – Methods for improving vehicle interior noise FEM-PEM simulations in the mid - frequency range – Dr. Feszty Dániel egyetemi tanár, SZE)

Czechmeister Mónika

Sipos Dávid (Közlekedés- és járműtudományok – Simulation of full vehicle acoustics in mid-frequency range – Dr. Feszty Dániel egyetemi tanár, SZE)

Storc Tamás László (Informatikai tudományok – Adatvezérelt gépi tanulás az épületenergetikai optimalizálásban – Dr. Várady Géza egyetemi docens, PTE)

Budai Tamás (Informatikai tudományok – Virtuális laboratóriumok a műszaki felsőoktatásban – Dr. Kuczmán Miklós DSc egyetemi tanár, SZE)

Csizmadia Miklós (Informatikai tudományok – Nemlineáris dinamikájú DC/DC teljesítményelektronikai átalakítók irányítása állapotviszacsatoláson alapuló linearizálással – Dr. Kuczmán Miklós DSc egyetemi tanár, SZE)

Németh Zoltán (Informatikai tudományok – Aszinkron gép tenzorsorozat elvű irányítása – Dr. Kuczmán Miklós DSc egyetemi tanár, SZE)

Dr. Kovács Melinda Ágnes (Informatikai tudományok – Kognitív infokommunikációs módszerek az orvostudományban – Dr. Nagy Szilvia egyetemi tanár, SZE, dr. Lilik Ferenc egyetemi docens, SZE)

Szűcs Balázs (Informatikai tudományok – Számítási intelligencia alkalmazási lehetőségei ipar 4.0 környezetben – Dr. Ballagi Áron egyetemi docens, SZE)

Ferenczi Balázs (Közlekedés- és járműtudományok, Műhelyrendszerű termelés logisztikai kiszolgálásának optimalizálása – Dr. Németh Péter egyetemi docens, SZE, dr. Lilik Ferenc egyetemi docens, SZE)

Szalay István (Informatikai tudományok – Állandó mágneses szinkron motorok érzékelő nélküli szög helyzet meghatározása korszerű szabályozási eljárásokhoz – Dr. Fodor Dénes egyetemi docens, SZE)

Wéber Andrea (Informatikai tudományok – Nemlineáris rendszerek tenzorsorozat alapú megoldhatósági analízise és irányítása – Dr. Kuczmán Miklós DSc egyetemi tanár, SZE)

Nagy Andor (Közlekedés- és járműtudományok – A fogaskerekű vasút közlekedésbiztonsági körülményeinek vizsgálata, valamint a különleges és földalatti vasutak üzemeltetőjára háruló kockázatok feltérképezése, és balesetvizsgálatmodell kialakítása – Dr. Lakatos István egyetemi tanár, SZE)

Hollósi János (Informatikai tudományok – Gépi látás és mesterséges intelligencia eszközök alkalmazása az autonóm járműfejlesztés területén – Dr. Pozna Claudiu Radu egyetemi tanár, SZE, dr. Ballagi Áron egyetemi docens, SZE)

Rozsos Katalin

Tátrai Zsófia Rita

Rejeb Abderahman (Gazdálkodás- és szervezés-tudományok – The Interplay between Blockchain Technology and the Circular Economy: Enablers and Barriers – Dr. Suhaiza Zailani, professor, University of Malaya)

Makai Attila Lajos (Regionális tudományok – „Made in University” – az egyetemi vállalkozói ökoszisztéma karakterisztikája a Széchenyi István Egyetemen – Somlyódyné dr. Pfeil Edit egyetemi tanár, dr. habil. Dóry Tibor egyetemi docens, SZE)

Dr. Dézsiné Szentés Veronika (Regionális tudományok – Az egészségyenlőtlenségek és a COVID-19 járvány összefüggései, különös tekintettel a térbeli eloszlás szerepére – Győr-Moson-Sopron vármegyei esettanulmány – Dr. Szakály Zsolt egyetemi tanár, dr. Kovács Norbert egyetemi docens, SZE)

Kolossváry Tamás (Gazdálkodás- és szervezés-tudományok – Implementation Study of Systems Engineering in Automotive Product Development – Dr. habil. Dóry Tibor egyetemi docens, dr. Feszty Dániel egyetemi tanár, SZE)

Dr. Horváth Hanga (Gazdálkodás- és szervezés-tudományok, The Emergence and Impact of Trademarks in Economic Systems – Dr. Komlós Imre professor emeritus, dr. Baracska Zoltán egyetemi tanár, SZE)

Talabérné Kulcsár Klaudia (Informatikai tudományok – Fogászati implantátumok mechanikai vizsgálatainak új elméleti, informatikai, kísérleti módszerei és eredményei – Dr. Zsoldos Ibolya DSc egyetemi tanár, SZE)

Sudár Anna Réka (Informatikai tudományok – Spatial Cognition in 3D Virtual Spaces and in 2D Interfaces – Object Placement Dependent Changes in Information Processing and Recall – Dr. Csapó Ádám egyetemi docens, Budapesti Corvinus Egyetem).

REGIONÁLIS- ÉS GAZDASÁGTUDOMÁNYI DOKTORI ISKOLA

Szabó Réka Orsolya (Gazdálkodás- és szervezés-tudományok – Giving a Fillip to the Contextual View: A Multilevel, Agent - Based Approach to Studying Resistance to Change – Dr. Secchi Davide, Associate Professor, head of Centre, Research Centre for Computational & Organizational Cognition, University of Southern Denmark) Mutua Kennedy Ndue (Gazdálkodás- és szervezés-tudományok – Assessment of the European Agricultural Sector Adaptation to Climate Change – Dr. Goda Pál egyetemi docens, SZE)

Dr. Göndör Éva

Dr. Filep Bálint elnök, dr. Movahedi Rad Majid, prof. dr. Friedler Ferenc rektor, tudományos elnökhelyettes, dr. Lukács Eszter nemzetközi és stratégiai kapcsolatokért felelős elnökhelyettes, dr. Kovács Zsolt általános és oktatási elnökhelyettes

Heba Zaher (Gazdálkodás- és szervezéstudományok – Determinants and Consequences of the Firm's Cash Conversion Cycle – Dr. Gilberto Marquez Illescas, assistant professor, University of Rhode Island)

Csiba-Herczeg Ágnes (Gazdálkodás és szervezéstudományok – Assessing the Impact of Alternative Packaging on the Sustainability and Consumer Acceptance in the Wine Industry – Dr. Stumpf István egyetemi tanár, dr. Eisingerné dr. Balassa Boglárka egyetemi docens, SZE)

Mikulai Gergely Csaba (Gazdálkodás- és szervezéstudományok – Transport Related Decisions at Multiple Social Levels Based on Fuzzy / Linguistic Models – Dr. Kóczy T. László, DSc, SZE).

ÁLLAM- ÉS JOGTUDOMÁNYI DOKTORI ISKOLA

Dr. Zalahegyi Zoltán (Állam- és jogtudományok – Az egyházi státusz megszerzésére irányuló hazai törvényi szabályozás változásainak vizsgálata 1990-től és annak –jövőbeni – hatásai – Dr. Kukorelli István professor emeritus, SZE, DSc, dr. Köbel Szilvia hab. egyetemi docens, KRE).

Dr. Szabó Péter Zsigmond (Állam- és jogtudományok. A munkaviszonyra vonatkozó szabályozás egyes kérdései (gyermekmunka, női munka, szakszervezetek, sztrájk és kollektív szerződés) az Egyesült Királyságban és Magyarországon a II. világháborúig. Dr. Barna Attila egyetemi docens, dr. habil. Ferenc Jácint egyetemi docens, SZE).

Kutiné
Somogyvári Zsuzsanna

Doktoravatás

” Mindannyian tudjuk, hogy további erőfeszítésekre van szükség, mert a világ legrangosabb egyetemeivel vagyunk versenyben – hangzott el a további értékteremtést motiváló rektori beszédben.

**WITTMANN ANTAL NÖVÉNY-, ÁLLAT- ÉS ÉLELMISZERTUDOMÁNYI
MULTIDISZCIPLINÁRIS DOKTORI ISKOLA**

Notterpek T. Jácint (Növénytermesztési és kertészeti tudományok – Biostimuláns mikroalgák alkalmazása az őszi káposztarepce (*Brassica napus* L.) növekedésének és fejlődésének a befolyásolására – Dr. Ördög Vince DSc, professor emeritus, dr. Gergely István egyetemi docens, SZE)

Takács Georgina (Növénytermesztési és kertészeti tudományok – Mikroalga kezelések hatása

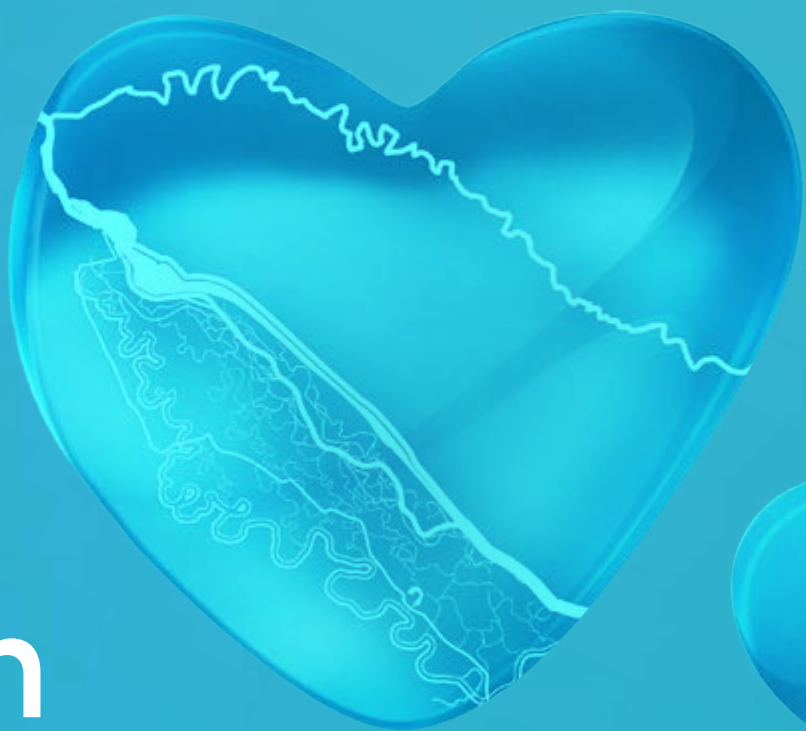
az őszi búza (*Triticum aestivum* L.) termésére és vízhiány stressz tűrésére – Dr. Ördög Vince DSc, professor emeritus, dr. Gergely István egyetemi docens, SZE)

Tenke János (Állattenyésztési tudományok – A takarmányok lizin-energia arányának hatása az aminosavak ileális emészthetőségére és a N-re-tencióra különböző genotípusú sertések hizlalása során – Dr. Tossenberger János egyetemi tanár, SZE).

Víz,
amit
akartunk

Kék sziget Európa szívében

Szigetköz–Csallóköz
Közép–Európa csodája.

A „Víz, amit akartunk” konferencia központi témája a régóta formálódó, csodálatos turisztikai és gazdasági adottsággal megáldott, magyar és szlovák területek lehetőségeinek hatékonyabb kihasználása.

Dr. Bihari Mihály

Dr. Choi Insu

Mészáros Márta

ÁLLAMI ELISMERÉSEK NEMZETI ÜNNEPÜNKÖN

Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc évfordulója alkalmából a Széchenyi István Egyetem több munkatársa, öregdiákja, együttműködő partnere állami kitüntetést vehetett át.

Széchenyi-díjat kapott **dr. Bihari Mihály** jogász, a politikatudomány doktora, a Széchenyi István Egyetem professor emeritusa, az Alkotmánybíróság volt elnöke a magyar politológiaoktatás megalapozásában vállalt kiemelkedő szerepe, jelentős tudományos, oktatói és oktatásszervezői, a győri egyetemi szintű jogászképzés megszervezésében alapító atyaként végzett tevékenysége elismeréseként.

A Magyar Érdemrend Lovagkeresztje, polgári tagozat kitüntetésben részesült **dr. Choi**

Insu habilitált egyetemi docens, zongoraművész és **Mészáros Márta**, a Nemzetközi Programok és Alumni Központ vezetője. Ezt az elismerést kapta **Őrsi Ferenc**, Győrben járműgyártási szakon végzett, az alma materrel intenzív kapcsolatot ápoló öregdiák, a nemzetközi autóbusszgyártás vezető cégének ipari formatervezője.

Magyar Arany Érdemkereszt, polgári tagozat kitüntetést vehetett át **Mészáros István** mesteroktató, a Távközlési Tanszék munkatársa. Ezt a kitüntetést kapta **Szabady János** közgazdász, hely- és sporttörténész, aki a Győr térségében működő vízügyi szolgáltató cég régebbi igazgatási vezetőjeként több évtizeden át szervezte a gazdasági társaság és az egyetem együttműködését.

Őrsi Ferenc

Mészáros István

Szabady János

Dr. Pup Dániel

Dr. Pup Dániel egyetemi adjunktus, a Járműipari Kutatóközpont szakmai koordinátora, a Közúti és Vasúti Járművek Tanszék oktatója Magyar Ezüst Érdemkereszt, polgári tagozat elismerést vett át.

Dr. Nagy István agrárminiszter a Konkoly-Thege Sándor Díjat adományozta **dr. Gulyás László**, a Széchenyi István Egyetem Albert Kázmér Mosonmagyaróvári Karának egyetemi docense részére. 📄

GYŐR DÍSZPOLGÁRAI, PRO URBE DÍJASAI

A március 15. alkalmából tartott Díszközgyűlésen adták át a „Győr Díszpolgára” és a „Pro Urbe Győr” kitüntető címet. Díszpolgári címet adományozott az önkormányzat dr. Kerényi Ervin ügyvédnek, Kulcsár Béla igazságügyi gépjárműszakértőnek, Villányi Tibornak, a Győri Zsidó Hitközség elnökének és Zalán Barnabásnak, a Rába-gyár egykori vezérigazgatójának.

Dr. Kerényi Ervin értékes jogi tanácsaival az 1990-es években sokoldalúan támogatta a jogelőd Széchenyi István Főiskola fejlődését, s tagja volt a győri, egyetemi szintű jogászképzés indítását előkészítő szakmai testületnek. **Kulcsár Béla** a Széchenyi István Egyetem címzetes egyetemi docense, a közlekedésbiztonság tárgy oktatója. **Villányi Tibor** az Egyetem holdudvarának jeles személyisége, az intézmény legmagasabb közösségi elismerésének, a Pro Universitate Díjnak a birtokosa. **Zalán Barnabás** 1996-tól 2001-ig az Universitas-Győr Alapítvány kuratóriumi tagjaként a győri egyetem előkészítését, szervezését széleskörű gazdasági kapcsolataival, megfontolt javaslataival és kritikusan megfogalmazott véleményével támogatta.

Pro Urbe Győr kitüntetésben részesült **Ferenczi Tamás** János festőművész, **Molnár György** fotós, valamint posztumusz díjjal ismerték el **Csáky Anna** költőt. Molnár György a Győri Szalon egyik szerkesztőjeként nagy szimpátiával és érdeklődéssel fogadta, fogadja a Széchenyi István Egyetem tevékenységéről szóló híreket. Csáky Anna egykor intézményünk nyelvtanára volt.

SZÉCHENYI

ALUMNI MAGAZIN

MÚLHATATLAN ÖRÖKSÉGÜNK

ONLINE IS.

szechenyialumnimagazin.hu

PUPIL

szemvizsgáló készülék

Diák kategória
Kulturális és Innovációs
Minisztérium
Felsőoktatásért Felelős
Államtitkárságának
megosztott különdíja

Alkotó
ROVÓ Balázs
balazsrovo@gmail.com

Egyetem
Széchenyi István
Egyetem, Design Tanszék &
Digitális Fejlesztési Központ

Fotó
DÉNES Nóra

TOKOZÁSSAL NYERT ROVÓ BALÁZS

KÜLÖNDÍJAS SZEMVIZSGÁLÓ

pupil eye-examination device

Student category

Shared Special Prize
awarded by the State
Secretariat for Higher
Education of the Ministry
of Culture and Innovation

Designer

Balázs ROVÓ
balazsrovo@gmail.com

University

Széchenyi István
University, Design Campus &
Digital Development Center

Photography

Nóra DÉNES

A legrangosabb magyarországi dizájnismerésben részesült Rovó Balázs, a Széchenyi István Egyetem Design Tanszékének harmadéves hallgatója. A Magyar Formatervezési Tanács megosztott különdíját egy orvosi szemvizsgáló eszköz tokozásának megtervezésével érdemelte ki, amelyet a Digitális Fejlesztési Központtal (DDC) közösen valósított meg. Az elismerésen kívül ez a projekt azért is megérdemli a kiemelt figyelmet, mert ez volt az első jelentősebb együttműködés a Design Tanszék és egyetemünk többi tanszéke között.

SZÖVEG: BAUDENTISZTL FERENC
FOTÓ: DÉNES NÓRA, KÖNCZÖL JÁNOS

– Szegeden születtem, hivatalosan Szatymazon élek, de inkább sándorfalvinak mondom magam, mivel közelebb lakunk ahhoz a kis településhez, ahová általános iskolába is jártam – kezd élettörténetének ismertetésébe Rovó Balázs. – A szüleim a mezőgazdaságban dolgoznak, két testvérem van. János bátyám a Szegedi Tudományegyetem embertani tanszékén tevékenykedik, míg a nővérem építésznek tanult Sopronban, ahol papíron ugyan a Handler Nándor Technikum grafika és művészettörténet szakos tanára, ám a közelmúltban született kislánya, így az oktatás egyelőre háttérbe szorult. A karrier tekintetében egyébként Anett nyomdokain lépegetek. Mindketten Szegedre jártunk a Tömörkény István Művészeti Szakgimnáziumba, ám míg ő grafikusnak tanult, én szobrásznak. A testvérem útja onnan a leghűségesebb magyar városba vezetett, az Alkalmazott Művészeti Intézethez, ahol építőművész diplomát szerzett. Mivel nagyra tartotta

a volt soproni tanárait, ezért jöttem Győrbe, a Széchenyi István Egyetem Design Tanszékére. Balázst a grafika is vonzotta ugyan, ám a térbeli alkotás valamivel közelebb állt a szívéhez. A különbség éppen csak árnyalatnyi volt, ami abban is tetten érhető, hogy a középiskolai felvételit megelőzően az utolsó nap cserélte fel a jelentkezési sorrendet, így előzte meg szinte a célvonalnál a szobrászat a grafikát. – Utólag is beigazolódtott, hogy jó döntés volt, mivel megítélésem szerint szakmai szinten jó pályán járok. Élvezem is, érdekel is, s megy is aránylag – jegyzi meg mosolyogva. – Bár tisztában vagyok azzal, hogy a grafikus keresettebb, s hogy jobban el is tud helyezkedni, mint egy szobrász. Harmadik helyen egyébként a kerámiát jelöltem meg, de arra is gondoltam, hogy ha esetleg nem nyerek felvételt a szakgimnáziumba, mert akkor a Kossuth Zsuzsanna Szakképző Iskolába vezetett volna az utam. Végző lehetőségként pedig még a vendéglátást, azon belül pedig a szakács szakmát sem vettem el, mert szeretek főzni. Szakmát mindenképpen szeretett volna kitanulni, az egy másodpercig sem volt kérdés. Ami az egye-

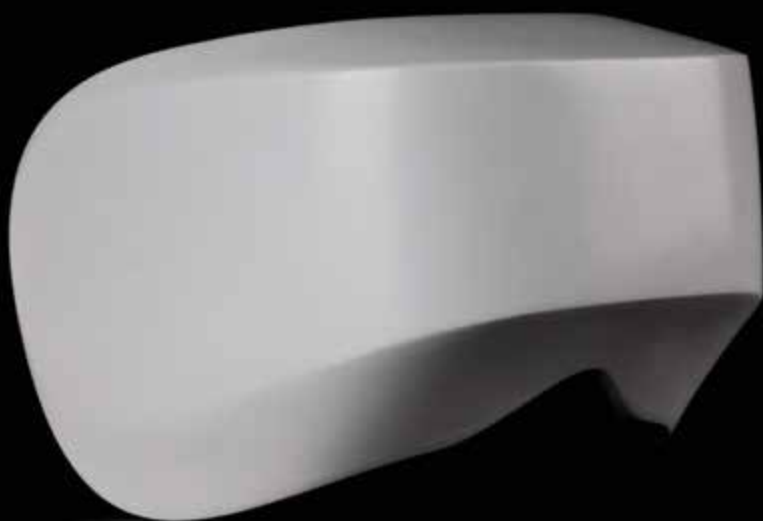

tanárai közül mindenkiről dicsérően beszél, ám külön is kiemeli szakvezetőjük, Lepsényi Imre, valamint Miklósi Ádám tevékenységét, akik szerint nagyon sok plusz energiát fordítanak a képzésre, amely családi hangulatban zajlik, mivel az évfolyamukon hat formatervező tanul. – Úgy tervezem, hogy a kétéves mesterképzésre még itt maradok, aztán munkafüggő, hogy hol folytatom. Jó lenne közelebb a szüleimhez, Szegedet is nagyon szeretem, de talán itt nagyobb a lehetőség. S nem csupán a nyugati országok közelségére gondolok, hanem arra, hogy a „kockaépület” – már csak az oda települt cégek miatt is – ideális helyszín a kapcsolatépítésre. Ráadásul, két formatervező évfolyamtársammal komolyan gondolkodunk egy saját stúdió alapításán.

EGY MEGÉRDEMELT ELISMERÉS

Egyetemünk Digitális Fejlesztési Központja (DDC) kereste meg Lepsényi Imrét azzal, hogy az egyik formatervező hallgató számára lenne egy érdekes feladatuk, melyet a szakvezető Rovó Balázsra ruházott. A feladat pedig nem volt más, mint egy orvosi szemvizsgáló eszköz tokozásának a megtervezése. – Örömmel fogadtam a felkérést, hiszen egy ilyen projektmunka nagyon jól mutat a szakmai portfólióban. Ráadásul, bár eleinte a bútor irányt favorizáltam, idővel rájöttem, hogy amihez igazán értek és amit igazán szeretek, azok az elektronikai eszközök, amelyeknek több alkatrésze van, mert szeretek formarendszerekben és szerkezetekben gondolkodni. Két hónapra keresztül szinte éjjel-nappal csak ezzel az eszközzel foglalkoztam, azaz ötleteltem, rajzoltam, modelleztem, nyom-

tattam és konzultáltam. Nem akartam, hogy úgy nézzen ki, mint egy VR-szemüveg, hiszen ez nem szórakoztatóipari, hanem orvosi eszköz. Ezért aztán elvárás volt, hogy a hordozható tárgy könnyű legyen, fejformától függetlenül stabilan illeszkedjen az archoz, s hogy kórházi környezetben is használhatóvá váljon azzal, hogy a tisztítása egyszerűen történhessen. Azt eleve tudtuk, hogy díjra jelölhető lesz az eszköz, így aztán az egyetem által levédett első verzióval májusban pályáztunk is. A DDC szakembereivel egyetértésben haladtam a munkával, miközben a tanszékünk oktatói is terelgettek, nem konkrét javaslatokkal, hanem az érzet megtalálásának irányába. Minden tanácsot nagyon átgondoltam és mérlegeltem annak érdekében, hogy végeredményben egy bizalmat sugárzó profi eszköz kerülhessen a szemészek birtokába.

A Magyar Formatervezési Tanács különdíjjal jutalmazott pályamunkáját egyébként Balázs azóta már továbbfejlesztette, amely nagyon hasonló az első változathoz, ám arculatában némiképp megváltozott, ahogy a hardver is módosult. – A különdíj nagyon nagy biztatás számomra, ám nem szabad elbáznom magam. Nagyon sok támogatást kaptam az oktatók részéről, ugyanakkor azzal is tisztában vagyok, hogy ilyenkor a szerencse is szerephez jut. Remélem, nemzetközi díjakat is kiérdemlek majd, mert ezekkel lehet munkákat begyűjteni és bevételt növelni. Minél ismertebb a díj, annál nagyobb az értéke. Magyarországon már sikerült az egyik legismertebb díjat kiérdemelnem. Bevallom őszintén, korainak is tartom, de sokat tettem érte, úgy-hogy szerintem megérdemeltem. [📄](#)

FÉL ÉVSZÁZAD

A GYŐRI EGYETEMI SPORT SIKEREIÉRT

Sportegyesületünk pecsétjének közepén egy évszám áll, az alapításé: 1973. Az azóta eltelt fél évszázadot legkifejezőbben az alapító ügyvezető elnök, az egykori elnök, a mai örökös tiszteletbeli elnök, Kuti József c. egyetemi tanár dokumentumait, emlékeit felvonultatva idézzük fel. Kuti József életútját legendák övezik, s közös elem a tisztelet és a tekintély. Ennek alapja, hogy valóságsszemlélete nem változott az évtizedek alatt. A kezdetekkor így fogalmazta meg alapállását: a hallgató olyan egyetemre került, olyan városba érkezett, olyan hagyományok folytatását várja tőle környezete, ahol a sportos, egészséges életmód régóta értéket jelent. Vigyázzon ő is erre az értékre!

SZÖVEG: SZÉCHENYI ALUMNI MAGAZIN
FOTÓ: KÖNCZÖL JÁNOS

Az 1960-as évek elején a felsőoktatási intézmények körét úgy bővítette az akkori kormányzat, hogy a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium felügyeletére bízta a tárca szakember képzésének ügyét. Alig fél év alatt születtek meg a Postai-, Közúti- és Vasúti Főosztályra bízott felsőfokú technikumok, hogy Szegeden és Budapesten (a Gyáli és az Újhegyi úton) induljon a kísérelt.

Győrt az új műszaki főiskola indítása várta. A tervező asztalokon már kirajzolódott a révfalui Mosoni Duna-part új arculata, a tanulmányi- és kollégiumi épületek 6–7 emeletes sora, a sportcsarnok és a laborépületek földszintes, lapos tömbje. Egyszerűen, már akkor tudtuk, hogy „a jövő Győrben épül!” A vezető testületek kimondták az áttelepülés ütemezését, az áttelepülő oktatók családi- és lakásügyeinek részleteit. Így azt is, hogy – a többi központi tanszék személyzeti politikájához hasonlóan – a Testnevelési Tanszék személyi- és létesítményfeltételeinek megoldásához a város segítségét kell igénybe venni. Ezt a programot indította 1973-ban az ifjú győri testnevelőnek, Várnagy Andrásnak a kinevezése. Ő volt az első győri testnevelés-tagozatos általános iskola főszervezője, a győri testnevelő tanárok jó ismerője. A budapesti tagozatok és a BME Testnevelés Tanszékének Győrből feljáró vendégoktatójaként az előkészítés apró feladatainak intézésére

kapta munkaköri leírását. Egy év múlva, 1974-ben – az első Győrbe települt hallgatóssággal egyidőben – tanszékvezetőt kapott a létre hívandó Testnevelési Tanszék is. Kránitz István testnevelő, a város és az ország sportéletében is nagy elismertségnek örvendő kolléga, a kézilabda sportág magyar bajnoki címmel is fémjelzett edzője átvette tanszékvezetői megbízását.

Mai szemmel is elismerésre méltó eredményt ért el a Testnevelési Tanszék alapító Kránitz – Várnagy páros. A hallgatók érkezésével növekedett a tanszék létszáma is. Dallos Ernőt a kosarasok is várták, Bakóné Mészáros Mária a röplabdások irányítását vállalta. Domonkos László elsőként a férfi kézilabdások mentora volt, majd síoktatói és táborszervezői szerepe egyre erősödött. Ajtony Ákos a férfi kézilabdások programját patronálta, de ügyvezetője is volt a sportkörnek. Bedőcs László a küzdősportokkal gazdagította a tanszék szakmai profilját. Zakariás Géza belépése pillanatában már a triatlon új otthonát látta az új főiskolán, majd vezette évtizedeken át, s vezeti ma is a triatlonisták sikeres szakosztályát. Horváth Tamás a labdarúgó sikerek továbbvivője lett. A tanszék és a sportegyesület ügyrendjére, adminisztrációjára – beleértve a Honvédelmi oktatás rendszerét is – Gyöngyösi Jolán tanszéki előadónak kellett figyelnie.

”

A Testnevelési Tanszék személyi- és létesítmény-feltételeinek megoldásához a város segítségét kell igénybe venni. Ezt a programot indította 1973-ban az ifjú győri testnevelőnek, Várnagy Andrásnak a kinevezése. Ő volt az első győri testnevelés-tagozatos általános iskola főszervezője, a győri testnevelő tanárok jó ismerője.

Három év alatt kész tanszékként várták testnevelőink az áttelepítést lezáró napot. Ekkor már az Igazgatási épület VI. emeletén.

Az átadott kampusz alapkövében és emlékeinkben még látható a parkolóban létesítendő sportcsarnok terve. A terv nem valósulhatott meg. Lett azonban a D épület alagsorában egy tornateremnyi tér és egy füves szabadtéri sportlétesítményünk Révfaluban! „Legyen a focipálya körül atlétika-pálya is, s oldjuk meg a pálya öntözését! Legyen legalább két tenispálya, kézilabda-pálya is, s legyen normális öltöző! Ha lehet, építsünk fel egy konditermet is! Van remek Duna-partunk, legyen eszközparkja egy elképzelt csónakháznak! Szerezzünk be néhány kerékpárt is, ezer fiatal ne veszítse el győri főiskolásként a sportolás iránti természetes érzékenységét! – fogalmazódott meg főiskolai közöségünk igénye.

Szervezett kereteket adni ennek az új révfalui hallgatói életnek csak úgy lehetett, ha a szabadidősport – annak idején tömegsportnak mondtuk – iránt érzett napi 24 órás érdeklődést, a versenysport rendszerességét is vállalók heti 7 napos programját elválasztjuk a kötött munkaidőhöz, az épületek nyitvatartási idejéhez igazított merev szemlélet-től. Ugyanakkor összekapcsoljuk a két szempontot, megvalósítva a Testnevelési Tanszéknek és az 1976 óta már győri székhellyel működő KTMF SK-nak (Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola Sportköre) összehangolt tevékenységét. A megfogalmazott feladat: a KTMF SK épüljön be a város és a megye sportszervezeteinek rendjébe, ismerje meg a felsőoktatási intézmények sportéletét, jelenjen meg az egyetemi-főiskolai országos bajnokságok sorozatában!

Ma már alig hihető, hogy a 10–12 perces laza futással vagy tempós gyaloglással elérhető Köröltés úti pályánk népszerű létesítményünk lett. Esti világítás is segítette a nagypályás labdarúgó-csapatunk szereplését. Edzéseik és mérkőzéseik stabil szurkolói kört is vonzottak. Ekkor már utolsó évtizedét élte a XX. század, egyesületünk pedig első húsz évére emlékezett.

Az egyetemi évek kezdetén, 2003-ban már állt a Győr Városi-Egyetemi Csarnok, amit az egyetemmel való támogatásaként, elismeréseként, annak sikeres teljesítéséhez építettett a város önkormányzata. Már kezünkben volt a FISU (Fédération internationale du Sport Universitaire) döntése: szervezzük meg a XV. Egyetemi-Főiskolai Asztalitenisz Világbajnokságot! A felkérést örömmel fogadtuk, a próbát kiálltuk. Öt kontinens képviselőivel, a sportág jeles reprezentánsaival 2004 szeptemberének első napjaiban sikeres egyetemi világbajnokságnak adtunk otthont. Csapatban is, párosban is dobogóra állhatott a magyar férfiválogatott. Pedig a távol-keleti sportolók alig adtak helyet a dobogón. Igyekeztünk külföldi kapcsolatokat építeni, fenn-

tartani, bemutatni a magyar felsőoktatás legfiatalabb műszaki főiskoláját. Meglepő-e, ha ebben a hangulatban nem a testnevelő tanárok álltak csak a sport ügye mellé? Természetesen közülük kerültek ki a szakosztályok edzői, a szakmai irányítók, de a szakosztályok vezetői – esetenként a pályára lépő csapattársak is – közlekedés- és gépészmérnökök, matematikusok és nyelvtanárok, építő- és villamosmérnökök voltak. Nem volt kérdés: a főiskolai életnek része-e a sport, akár versenysporthoz, akár szabadidősporthoz soroljuk azt.

Hozott-e eredményeket ez a lelkesedésre és nem pénzre épülő sportélet? Az első meglepetést labdarúgóink szállították 1977-ben, amikor megszerezték a Magyar Egyetemi-Főiskolai Országos Bajnokság (MEFOB) első helyét. A második emlékezetes eredmény is hozzájuk kötődik, ugyanis megőrizték, majd ismét és újra megszerezték a MEFOB bajnoki címét. Jutalmul a KTMF labdarúgó-csapata képviselte a magyar egyetemi labdarúgást 1981-ben a Spanyolországban rendezett európai tornán.

1990-től CHALLENGE INTER-TELEKOM találkozóra hívták a társintézmények hallgatóit, ahol mi képviseltük a magyar színeket a Valenciában, Berlinben, Zsolnán, Dieburgban szervezett sportversenyeken s itthon fogadtuk 1998-ban a fentebb házigazdaként említetteken túl a Madridból, Lille-ből, Lipcséből érkezőket is.

Egy-egy csapat külföldi útjairól szólva megemlíthetjük női kézilabdásainknak a hollandiai Eindhovenben elért sorozatos sikereit, röplabdásaink tavaszi, húsvétitornáit Olaszországban, vagy a labdarúgó csapat útjait Graz, Stuttgart, Leuven egyetemi labdarúgó-csapataihoz.

Itthon, a Műszaki Főiskolák évenkénti sportversenyében (MFSN), amely 2007 óta már a Műszaki Felsőoktatás Sportnapja, feljutottunk a legeredményesebbek közé. 2014-ben, amikor Győrt rendeztük a 45. találkozót, jó érzéssel mondhattuk el: a műszaki sportnapok több mint felében a mi hallgatóink nyerték a hat sportág – kézilabda, labdarúgás, sakk, asztalitenisz, kosárlabda nő-férfi – alapján számított összesített pontversenyt.

Szakosztályaink stabil résztvevői voltak az NB II-szintű bajnokságoknak, bár örök gondot jelentett az évről-évre szükséges csapatépítés és az utánpótlás-bajnokságban kötelezően indítandó csapat toborzása. Ezért is értékeljük nagyra, hogy asztaliteniszezőink, röplabdásaink, kosár- és kézilabdásaink hosszabb-rövidebb időre meg-megízlelhatték a Nemzeti Bajnokság első vonalában való versenyzés izgalmait is.

Az Alumni-sporttalálkozókra ma is szívesen jönnek egykori sportolóink, az öregdiák-labdarúgók és kosarasok, akik ennek az első húsz évnek aktív alkotói, lelkes főszereplői voltak. Örömmel fogadjuk évenként egy-egy napra a 60–70 évesek sportos, derűs rendezvényét.

KERESS
MINKET:

hello gyor.hu

KIÁLLÍTÁS | FESZTIVÁL | SPORT | SZÍNHÁZ | ZENE | AKTÍV SZABADIDŐ

MINDEN PROGRAM EGY HELYEN

A 2024-ES ÉV SZPONZORAI:

CREDOBUS

otpbank

Pannon-Víz

SOLYDENT

AGROFEED

BÜCHL
HUNGARIA

ENVASES

RUDOLPH
LOGISTIK GRUPPE

unicentral
CÉGCSOPORT

leadec

MÉDIATÁMOGATÓ:

GYŐR+
MÉDIA

A SPORTBAN IS TÉRSÉGI SZEREPÜNK ÉS FELELŐSSÉGÜNK VAN

Egyetemünk az elmúlt két évtizedben Magyarország egyik legdinamikusabban fejlődő felsőoktatási intézményévé vált. Az egykori főiskola 2002-ben kapta meg az egyetemi rangot – azóta a hallgatói létszám alig 9 ezerről 14 ezer fölé nőtt. A hallgatói közösséget ma már csaknem nyolcvan ország fiataljai alkotják – mondta el magazinunknak dr. Gyömörei Tamás egyetemi docens, a Sport és Rekreációs Központ vezetője, a Széchenyi István Egyetem Sportegyesületének (SZESE) elnöke.

SZÖVEG: SZÉCHENYI ALUMNI MAGAZIN
FOTÓ: KÖNCZÖL JÁNOS

Az egyetem győri és mosonmagyaróvári kampuszain, valamint a zalaegerszegi és budapesti innovációs és képzési központokban több mint kétszáz különböző képzést kínálunk magyar nyelven, közel félszázat pedig angol nyelven – és ezek ma már 11 tudományterületre, köztük az egészség- és sporttudományra terjednek ki. Az intézmény a térség társadalmának és gazdaságának fejlődéséhez innovatív kutatásokkal is hozzájárul, s az általa képviselt minőséget mutatja, hogy a két legnagyobb nemzetközi felsőoktatási minősítő szervezet közül a Quacquarelli Symonds (QS) és a Times Higher Education (THE) hat európai és világranglistáján szerepel, amelyek közül négyen tavaly debütált. – Arra törekszünk, hogy a Széchenyi István Egyetem a térség polgárainak, fiataljainak, településeinek, cégeinek és társadalmi szereplőinek aktív, támogató partnere, szövetségese legyen minden területen, így a sportban is. Ennek megfelelően régóta nagy súlyt helyezünk a sport fejlesztésére, ami nagyban viszszafejt a brandjének megerősödésére, vonzerejének növekedésére. Ezen tevékenység egyik alapját a 2002-es egyetemmé válástól a Széchenyi István Egyetem Sportegyesülete (SZESE) biztosítja, amely mára már 13 szakosztályában (cselgáncs, röplabda, kézilabda, e-sport, kosárlabda, szkander, asztalitenisz, tájfutás, triatlon, sakk, auto-motor sport) 700 fiatalnak szervezi sportprogramját, hogy kibontakoztathassa tehetségét – fogalmazott Gyömörei Tamás. – A másik fontos pillér az elmúlt időszakban az egyesület, az egyetem és Győr önkormányzatával közösen megvalósított sportinfrastrukturális beruházások jelentették. A győri campuson 2002-ben elkészült a Győr Városi Egyetemi Csarnok, 2013-ban a

megépült az Egyetemi Edzőcsarnok, az elmúlt években a Duna-parton kiépült az Egyetemi Sportpark. Az utóbbi kosárlabdapályát, műfüves labdarúgópályát, futópályát, strandröplabdapályákat és teqball asztalt foglal magában. A mosonmagyaróvári MOGAAC menedzselésével a Bauer Rudolf csarnok is megújult és mellette B33-as kosárlabdapályák épültek. Mindezek európai színvonalú háttérrel biztosítanak a hallgatók sportolásához: az itt tanulók ma már közel 20 sportág közül választhatnak annak érdekében, hogy teljesítsék a diplomájuk megszerzéséhez kötelező testnevelésórákat.

Az intézmény a szabadidős célú és közösségi jellegű sportolás mellett az élsportolók támogatását is stratégiai céljaként határozta meg. Ennek érdekében az elmúlt években kettős életpályamodell programot dolgozott ki, amely az élsporttal párhuzamos tanulás és diplomaszerzés lehetőségét kínálja a fiataloknak. Az egyetem ezzel párhuzamosan rendkívül szoros kapcsolatokat épített ki számos hivatásos sportszervezettel, amelyek támogatásában is részt vállal: így az UNI Győr NB I-es női kosárlabdacsapattal, az UNI Győri Úszó SE-vel, az UNI Győr-GYVSE női vízilabdacsapattal, az UNI ETO FKK férfikézilabda-csapat, az UNI ETO HC jégkorongcsapattal és a H-Moto UNI Győr Team versenymotorcsapattal. Az intézmény ezen kívül segíti Sipőcz Richárd cselgáncsozó, a SZESE sportolója olimpiai felkészülését, illetve a GYAC Európa- és világbajnokságokon is eredményes evezőseit is. Sebestyén Dalma egyetemi világbajnoki ezüstérmes úszónk és a páros evezésben világbajnoki ezüstérmes és egyetemi világbajnok Szabó Bence, rekreációs szervezés szakos hallgatónk szintén a párizsi keret tagja.

”

Arra törekszünk, hogy a Széchenyi István Egyetem a térség polgárainak, fiataljainak, településeinek, cégeinek és társadalmi szereplőinek aktív, támogató partnere, szövetségese legyen minden területen, így a sportban is.

A FELSŐOKTATÁSI KÉPZÉSI TERÜLETEK FEJLESZTŐJE VOLT

Életének 76. évében elhunyt dr. Bikás Ernő okl. közlekedésmérnök, közgazdász, ny. oktatási főigazgató-helyettes, tanszékvezető főiskolai docens.

Dr. Bikás Ernő közlekedésmérnökként, gépjármű-üzemeltetési szakon végzett, majd gazdaságmérnöki diplomát szerzett, közgazdaságtudományból doktorált. 1974-ben pályázattal került Győrbe, a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola Közlekedésgazdaságtan Tanszékeére. A folyamatos szervezeti struktúra és képzési területváltozás mellett egyetemünkön 35 évet dolgozott. 1987-től 1995-ig tanszékvezetőként a Logisztikai és Szállítványozási Tanszéket vezette. A tanszék meghatározó szerepet vitt a gazdasági képzés meghonosításában, műszaki területen a műszaki menedzser képzés indításában, folyamatos gondozásában. 1989-ben oktatási főigazgató-helyettes lett, három cikluson át, 12 évig ez a feladat határozta meg munkáját. Tevékenyen, a folyamatokat

irányítva, kollégáival mindig együttműködve szervezte az 1990-es években az intézmény képzési területeinek átalakítását, fejlesztését, bővítését. Az intézmény új – gazdasági, műszaki, informatikai, jogi, zeneművészeti, egészség-tudományi és szociális – területeken, a főiskolai szint mellett egyetemi szakokkal jelent meg a térségi és az országos felsőoktatás képzési piacán. Történelmi időszak volt. A rendszerváltás, a felsőoktatás átszervezése és koncepcióváltásai határozott fejlesztési irány kijelölését igényelte. Önálló „szakfőiskolaként” nem maradhattunk talpon. Az észak-dunántúli régióban hiányzott egy széles képzési területű „univerzitás”. Dr. Szekeres Tamás főigazgató és dr. Bikás Ernő határozott és következetes vezetésével indult meg egy átfogó és hosszantartó, minden területre kiterjedő munka. Győr városa, az Universitas-Győr Alapítvány és számos támogató közreműködésével szervezte dr. Bikás Ernő a szakterületi bővítést, a képzési követelmények és a munkaerő-piac igényeinek összhangba hozását. A képzési területen konszenzust kialakítva átalakult az intézmény. A fő profilunkban, a mérnökképzésben a műszaki szakok egységesítése, választható szakirányok és új szakok indítása jelezte ezt. Új képzési koncepció elfogadásával és folyamatos karbantartásával dinamikus szakmai háttér jelez-

te a kollégák egyetértését, a támogatott jövőképet. A képzési koncepció összefoglalta a tanszékek, fakultások elképzeléseit a szakok, szakirányok tartalmi fejlesztéséről. Tanulmányi tájékoztató könyvek segítettek, részletesen informálták az oktatókat és a hallgatókat a tantervekről, a kredit rendszerű képzés bevezetésével párhuzamosan. Az átállás technikáját, metodikáját így ismerték meg a résztvevők. Átalakult az idegennyelvi képzés, a hallgató a tudásszintjéhez tartozó csoportba került. A testnevelés területén a sportolás megszerettetése, a meghatározott négy követelmény teljesítése lett a cél. A levelező képzés újszerű, távoktatási formájának kialakításával jelentősen bővült a hallgatók érdeklődése intézményünk iránt. A felvettek létszáma növekedett, s jobbakk lettek a vizsgaeredmények is. A beiskolázási tevékenységben újdonságot jelentettek a Nyitott kapuk rendezvények, az iskolalátogatások, külön a szülőknél szervezett programok. Az intézményünk által kínált szakok iránt folyamatosan nőtt az érdeklődés. Hallgatói létszámunk az 1990-es 1200 fő körüliről egy évtized alatt 7000 fölé emelkedett. Dr. Bikás Ernő tevékeny, értékes életútját, az intézmény fejlesztésében, fejlődésében elért eredményeit az egyetemi közösség 2018-ban a Pro Universitate Díj adományozásával ismerte el, köszönte meg.

A MÉRNÖKKÉPZÉS RUGALMASSÁGÁT FEJLESZTETTE

Életének 82. évében elhunyt dr. Gócsa Károly docens, okl. gépészmérnök, gépjármű szakmérnök, a Közlekedés- és Gépészmérnöki Fakultás egykori igazgatója.

Kitüntetéses, frissdiplomás gépészmérnök, gépjármű szakmérnök 1966-tól 1975-ig a RÁBA Magyar Vagon- és Gépgyár Kísérleti Gyáregységében először fej-

lesztőmérnöki munkakörben dolgozott, majd szerkesztési osztályvezető, főosztályvezető lett a feladatköre. A Rába-gyár a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola győri indulását, meggyökerezését a cég kiváló szakembereinek főiskolai oktatóvá válásával is támogatta. Az akkori vezérigazgató, Horváth Ede döntésével közel 60, magasan képzett, kiváló gyakorlati felkészültségű szakember, többségében mérnök lett a győri műszaki felsőoktatás munkatársa. Dr. Gócsa Károly 1975-ben, a Gépjármű-közlekedési Tagozat Budapestről Győrbe településével választotta a műszaki oktatói pályát a Széchenyi István Egyetem jogelőd intézményében. 2006-ig, nyugdíjba vonulásáig az Általános Gépészeti Tanszéken

először műszaki mechanikát és mechanizmusokat, majd az egyetemen számítógépes modellezést oktatott. Kutatási területe a gépkocsi alkatrészek igénybevételének mérése, ennek statisztikai értékelése, a gépalkatrészek szilárdsági méretezése, végelem módszer alkalmazása volt.

Dr. Gócsa Károly 1987-től 1990-ig a képzés sokoldalú gyakorlati háttérét biztosító gépész laboratóriumok főmérnöke, vezetője volt. A győri mérnökképzés, a mérnöki szakok tartalmi átalakításának időszakában, 1991-től két éven át a Közlekedés- és Gépészmérnöki Fakultás igazgatójaként a képzési célok, az oktatási tartalmak és módszerek, a speciális okta-

tási szakterületek munkatársai motiválásának egyik meghatározó, a munkaerőpiac kihívásait folyamatosan figyelembe vevő alakítója volt. Szakmai teljesítményét oktatói, vezetői munkája részeként folyóiratcikkek, konferencia előadások, jegyzetek is jelzik. Több díjazott, jutalmazott szakdolgozatban és tudományos diákköri pályaműben konzulens, mentor volt.

Kiváló szakmai felkészültségét a vitában jól érvelő, logikus gondolatmenetével sikeresen alkalmazta.

A gyász időszakában régebbi rábás kollégái, egyetemi munkatársai, hallgatói a tudás hatékony és sikeres átadójára, a személyes példájával életút mintát bemutató tanárakra emlékeznek.

A TERMELÉS-GAZDASÁGTAN JELES ÓVÁRI OKTATÓJA VOLT

Életének 77. évében hunyt el dr. Szabó István professor emeritus, okl. közgazdász, az Agrárökonómia tanszék jogelődjének igazgatója.

Dr. Szabó István professor emeritus Zsámbokon született 1947. február 25-én. A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen szerzett közgazdász, majd szakközgazdász oklevelet. Pályázat útján került 1986-ban a Pannon Agrártudományi Egyetem Mosonmagyaróvári Mezőgazdaságtudományi Karának Társadalomtudományi Tanszékére. 1990-ben egyetemi docenssé, 1999-ben egyetemi tanárrá nevezték ki. 1993–2013 között tanszékvezető, 2011–2012 között a Gazdaságtudományi Intézet igazgatója volt. Négy éven át, 2009-től 2013-ig volt a Vidékfejlesztési

mesterszak szakvezetője.

A tanszékre kerülve bekapcsolódott a Közgazdaságtan és a Speciális kollégium oktatásába. Később a Közgazdaságtan mellett előadta a Vidékgazdaságtan, a Termelés-gazdaságtan, a Rendszerelemélet, a Kommunikáció és a Mérnöki etika tárgyakat is. Jelentős szerepet vállalt a Közgazdaságtan című diszciplína tantárgyi programjának az átdolgozásában. Az ennek alapján elkészült Közgazdaságtan című tankönyv 1993-ban hallgatói nívódíjat kapott.

Szerepet vállalt a Kar PhD képzésében. Az évek során

több alkalommal volt vizsgabizottsági elnök, titkár, bizottsági tag, illetve opponens. Habilitációs eljárásokban elnöki, illetve titkári feladatokat látott el. Több, mint 100 hallgatónak volt a diplomadolgozati témavezetője, számos hallgatója ért el kari és országos TDK-n jelentős sikereket.

Meghívott előadóként éveken keresztül oktatott az Apáczai Csere János Főiskolán, a Széchenyi István Egyetemen.

2017-ben vonult nyugdíjba, több évtizedes munkája elismeréseként megkapta a professor emeritus címet.

AZ APÁCZAI-KAR AZ EGYKORI DÉKÁNJÁT GYÁSZOLJA

Életének 64. évében hunyt el dr. Szabó Péter egyetemi docens, okl. biológia-földrajz szakos tanár, az Apáczai Csere János Pedagógiai, Humán- és Társadalomtudományi Kar volt dékánja.

Dr. Szabó Péter Győrben született 1960. október 23-án. A debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem biológia-földrajz szakán diplomázott, majd

a Mosonmagyaróvári Agrártudományi Egyetemen védte meg PhD tudományos fokozatát. A Hittudományi Főiskolán hittantanári végzettséget is szerzett.

1988 februárjától az Apáczai Csere János Kar oktatója. 2007 óta egyetemi docensként dolgozott a Karon. A képzések sokfélesége miatt több stúdium oktatásában vett részt. Főbb oktatási területei az általános természeti földrajz, az általános biológia, a biokémia, Magyarország földrajza, az iskolaegészségtan, a környezetismeret tantárgypedagógia, a növénytan volt, de idegenforgalmi képzésekben környezet gazdaságtant és ökoturizmust is oktatott.

A kari tudományos diákköri konferenciáknak tanárelnöke, az Apáczai Csere János

Kar tanácsának és annak Stratégiai Fejlesztési Bizottságának tagja volt. Az országos diákköri konferenciákon szervező bizottsági elnökként és tagként is tevékenykedett. 2013 és 2017 között a Kar dékánjaként dolgozott.

Számos külföldi tanulmányúton gyarapította tudását. Amszterdamban módszertani továbbképző tanfolyamon vett részt, majd botanikai terepmunkát vezetett Kubában. Ennek tárgya a szerpentin és nem szerpentin anyakőzetek képződő talajokhoz alkalmazkodott növényfajok egyedei közötti taxonómiai, mikrotaxonómiai különbségek kimutatása volt.

Vezetésével jött létre az Apáczai-karon az Ökoenergetikai szakmai műhely, később a Botanikai Kutatócsoport. Számos társaságnak,

egyesületben dolgozott, köztük a Magyar Tudományos Akadémia Biológiai Tudományok Osztálya Diverzitásbiológiai Tudományos Bizottságának köztestületi tagja volt. Kiváló oktatói munkáját számos díj jelzi: Hallgatókért-díj, Rectori dicséret, Oktató a hallgatókért-díj, Dékáni dicséret, Nyugat-magyarországi Egyetem kiváló oktatója. Rendszeresen részt vett tantárgyfejlesztésben, oktatási segédanyagok készítésében. Főiskolai tankönyveket írt kollégáival egészségtanból, általános természetföldrajzból, általános biológiából és környezetismeret tantárgypedagógiából. Tudományos eredményeit számos konferencián is ismertette, emellett pedagógus továbbképzéseken is tartott előadásokat.

A NÖVÉNYKÓRTAN NEMZETKÖZI HÍRŰ KUTATÓJAKÉNT DOLGOZOTT

Életének 79. évében elhunyt dr. Érsek Tibor professor emeritus, a Magyar Tudományos Akadémia doktora, a növénykórtan és a növényi kórélettan kiemelkedő, nemzetközi hírű kutatója.

A szegedi József Attila Tudományegyetem biológus szakán szerzett életre szóló természettudományos ismereteket, elsősorban a mikrobiológia és a növényélettan tudományterületén. Okleveles biológusként 1970-ben lett a Növényvédelmi Kutató Intézet (később MTA Növényvédelmi Kutatóintézete), ahol csaknem négy évtizedet töltött el. Király Zoltán akadémikussal és az akkor szintén pályakezdő Barna Balázssal kísérletesen igazolták, hogy a hiperszenzitív reakció, amely a növények egyik fontos védekező válasza kórokozók támadásával szemben, nem oka, hanem következménye a rezisztenciának. Munkájakat a Nature folyóirat közölte 1972-ben, ami óriási elismertséget jelentett. Később a Phytophthora-nemzetség kutatásában elért eredményeivel erősítette hazai és nemzetközi

hírnevét. Phytophthora-fajok molekuláris markerek alapján történő azonosításával foglalkozott, populációgenetikai tanulmányokat folytatott, és kutatócsoportja élén elsőként igazolta azt, hogy két Phytophthora-faj zoospórái között szomatikus hibrideket lehet létrehozni, ami természetes úton is végbe mehet, horizontális géntranszfert eredményez, és hozzájárulhat új kórokozó változatok megjelenéséhez. Egyetemi doktor (1973), a biológiai tudomány kandidátusa (1979) és az MTA doktora (1992) címet szerzett, majd 2001-ben habilitált a Széchenyi István Egyetem Albert Kázmér Mosonmagyaróvári Kara jogelődjében. Közel tíz éven át vezette az

MTA Növényvédelmi Kutatóintézete Növénykórtani Osztályát. 2003-ban egyetemi magántanárrá nevezték ki Mosonmagyaróváron, 2007 és 2015 között az egyetem professzoraként, 2015 óta professor emeritusként oktatta a növénykórtant és a kapcsolódó tantárgyakat. Nemzetközi elismertségének köszönhetően több éven át vendégkutatóként dolgozott Olaszországban (Università degli Studi di Bari) és az Amerikai Egyesült Államokban (University of Missouri-Columbia). Munkásságát rangos díjakkal ismerték el: Linhart György-emlékéremmel (1999), Horváth Géza-emlékéremmel (2015) és a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjével (2015).

AZ AGROMETEOROLÓGIA ISKOLATEREMTŐ SZEMÉLYISÉGE VOLT

Életének 91. évében elhunyt dr. Varga-Haszonits Zoltán professor emeritus, a hazai agrometeorológia kiemelkedő, jeles személyisége.

Dr. Varga-Haszonits Zoltán, a földrajztudományok kandidátusa és az MTA doktora, az Albert Kázmér Mosonmagyaróvári Kar professor emeritusa. Dr. Varga-Haszonits Zoltán 1933. július 4-én született

Könyben. Középiskolai tanulmányait a győri Révai Miklós Gimnáziumban végezte, ahol 1951-ben érettségizett. Az Eötvös Loránd Tudományegyetemen 1955-ben meteorológus szakon szerzett oklevelet, diplomamunkáját „A Duna-Tisza köz területi csapadékviszonyai” címmel készítette. Ezt követően az Országos Meteorológiai Intézetben helyezkedett el. Egyetemi doktori disszertációját 1963-ban védte meg „A talajművelés hatása a talajhőmérsékletre” címmel. A földrajztudományok kandidátusa fokozatot 1973-ban az „Agroklimatológiai modell az őszi búza fenofázisainak meteorológiai jellemzésére” című disszertációjával szerezte meg. 1993 óta a Magyar Tudományos Akadémia doktora. 1986-tól már a Kertészeti

Tanszék tudományos külső munkatársaként és meghívott előadójaként tevékenykedett. 1991. november 30-án került a Mosonmagyaróvárra, ettől kezdve a Matematika-Fizika Tanszék tanszékvezető egyetemi tanára a Pannon Agrártudományi Egyetem Mosonmagyaróvári Mezőgazdaságtudományi Karán. 1995-től a Környezettudományi Intézet igazgatója, az Agrometeorológiai Tanszék és Megfigyelő Állomás vezetője. 2000-től a mosonmagyaróvári kar professor emeritusa. Kutatási területei az éghajlati változékonyság és a termesztett növények; hazánk agroklimatológiai erőforrásainak feltárása és elemzése; az éghajlat és az agroökoszisztémák. Szakirodalmi tevékenysége igen kiterjedt, szakköny-

vek, egyetemi tankönyvek és szakpublikációk szerzője. Több állami kitüntetés birtokosa, a Magyar Meteorológiai Társaság Steiner Lajos Emlékéremmel (1979) és Berényi Dénes-díjjal (1994) ismerte el szakmai tevékenységét. A környezetvédelmi miniszter 2001-ben Schenzl Guidó-díjban részesítette. Dr. Varga-Haszonits Zoltán a hazai és nemzetközi agrometeorológiai kutatások kiemelkedő, jeles személyisége volt, meghatározó iskolateremtő tevékenységet végzett. Egész életét a tudománynak szentelte, még 90 éves korában, nagy betegen is kiemelkedő publikációs tevékenységet folytatott. Egyetemi jegyzeteket írt, jelenleg is egy egyetemi tankönyv írásával foglalkozott.

A TAKARMÁNYOZÁS TEKINTÉLYES SZAKEMBERÉT GYÁSZOLJUK

Életének 62. évében hunyt el dr. habil. Cenkvári Éva, az Albert Kázmér Mosonmagyaróvári Kar régebbi tudományos főmunkatársa, egykori Óvári Gazdász.

Dr. habil. Cenkvári Éva felsőfokú tanulmányait 1981-ben kezdte meg Mosonmagyaróváron, ahol az Agrártudományi Egyetem Mosonmagya-

róvári Mezőgazdaságtudományi Karán 1986-ban agrármérnöki oklevelet szerzett. Szakmai pályáját a Magyar Tudományos Akadémia tudományos ösztöndíjasaként kezdte, majd 1989-től a mosonmagyaróvári kar Állattenyésztési és Takarmányozási Intézetének Takarmányozástani Tanszékén helyezkedett el előbb tanzéki mérnökként, 1992-től tudományos munkatársként. Tudását fejlesztve, 1991-ben a Readingi Egyetemen, az Egyesült Királyságban elvégezte a mezőgazdasági management és marketing szakot, valamint ugyanebben az évben a mezőgazdasági tudományok kandidátusa tudományos fokozatot is megszerezte. Disszertációját a „Védett metionin felhasználása a nagy tejtermelésű tehenek

takarmányozásában” címmel készítette. 1995 és 2000 között a Pannon Agrártudományi Egyetem Mosonmagyaróvári Mezőgazdaságtudományi Kar Takarmányozástani Tanszékén dolgozott tudományos főmunkatársként. 2000-től a Szent István Egyetem Állatorvostudományi Kar, Állattenyésztési, Takarmányozástani és Laborállat-tudományi Intézet Takarmányozástani Osztályán folytatta munkáját, szintén tudományos főmunkatársként. 2005-ben habilitált, tézisént a „Kérődző háziállatok fehérje- és energiaellátásának javítási lehetőségei” címmel írta. 2016-tól az ismét önállóan működő Állatorvostudományi Egyetem Állathigiéniai, Állományegészségtani Tanszékén dolgozott. 2001 és 2008 között az Euró-

pai Állattenyésztés Szövetsége (EAAP) takarmányozási szekciójának titkáráként tevékenykedett. Oktatói munkásságát a háziállatok és állatkerti állatok takarmányozása és dietetikája, valamint a laborállat-tudomány témakörében fejtette ki. Kutatási tevékenységét a takarmányfehérjék és aminosav-készítmények hasznosítása kérődző háziállatok takarmányozásában, a védett fehérjék és aminosavak hatása a tejelő tehének tejtermelésére, a zsírok- és olajok hatása a tejelő tehének energiaforgalmára, a tejelő tehének és kecskék energiaellátásának javítása védett zsírkészítményekkel, valamint a kérődző háziállatok takarmányainak fehérje-értékelése témákban végezte.

A SZEMLÉLETES FIZIKAI KÍSÉRLETEK TEKINTÉLYES OKTATÓJA VOLT

Életének 85. évében hunyt el dr. Tolnai László okl. fizikus, okl. magkémia szakmérnök, intézményünk ny. docense, a Matematikai és Számítástechnikai Intézet egykori igazgatója.

Dr. Tolnai László a Rába Magyar Vagon- és Gépgyár és a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola speciális együttműködése keretében 1973-ban a járműipari cég mérnöki beosztásából lett az intézmény oktatója. 1977-ig még Budapesten,

a Gyáli úton, a Távközlési Tagozaton tanított. A tagozat Győrbe települése után tanári tevékenysége már valamennyi szakra kiterjedt. 1977 és 1982 között a Matematikai és Számítástechnikai Intézet igazgatójaként dolgozott. A Matematika és Természettudományi Tanszéken a fizika és a természettudományi tantárgy felelőse, tekintélyes oktatója volt. Csapatépítő munkája megalapozta a későbbi Fizika, majd a Fizika és Kémia Tanszék megalakulását.

A levelező Felvételi Előkészítő Bizottság munkájában 1973-tól vett részt. Közreműködött a Szakmunkások Egyetemi Előkészítő Tanfolyamában (SZET) is. Rendszeresen tartott felvételi előkészítő tanfolyamokat a TIT és az intézmény szervezésében. Dr. Tolnai László részt vett a nulladik évfolyamosok részére indított távoktatás szervezésében, a fizika tantárgyat érintő oktatási segédletek elkészíté-

sében, előadások és konzultációk tartásában.

Az 1985-ben bevezetett új győri tantervek alapján fakultatív tantárgyak közül választhattak a hallgatók. Dr. Tolnai László az „Előadások a modern fizikáról” tárgyat jegyezte. A „Technikatörténet” előadója dr. Horváth Árpád professzor, a „Korunk művészete” kurzus Z. Szabó László kazinczys tanár programja volt. A „Modern vezetési ismeretekről” dr. Rab Károlytól hallhattak részletesen a hallgatók. Barabás László győri festőművész „A 20. század képzőművészete” témakörben adott új ismereteket. Dr. Hosszú Lajos, a Győri Hit tudományi Főiskola akkori rektora bibliaismereti órákat tartott.

Megszervezte az egykori Rába csillagászati klub távcsővének és kupolájának átszállítását a Dunakapu térről a révfalui kampuszra, a kollégium tetejére. Aktív volt az Eötvös Loránd Fizikai Társulatban is. A fizika oktatásának alapvonása volt a kísér-

letekre alapozás. A nagy létszámú előadásokon ez csak bemutató kísérleteket jelenthetett. Legjobban ezt a részét szerette az oktatásnak: kutató tevékenységet végezni érdeklődő hallgatókkal és mellette sok érdekes, látványos dolgot is kipróbálni.

A tudomány népszerűsítése is szívügye volt. 2006-ban az első Kutatók Éjszakája rendezvényen az általa tervezett és épített Foucault inga adta a Győri Zsinagógában a legnagyobb tömeget vonzó eseményt.

Az egyetemmé válás idejére már elérte a nyugdíjkorhatárt, de óraadóként több évig vállalt még kurzusokat. Egyéni humora, közvetlensége és őszintesége miatt azok a kollégák is megszerették, akik csak nyugdíjas korában találkoztak vele.

Kollégái, egykori hallgatói szeretettel emlékeznek a fizika műveltséget gyarapító szerepét kiteljesítő, munkájával értékes természettudományos szemléletet adó dr. Tolnai Lászlóra.

GYŐR VÁROS KIEMELT ESEMÉNYEI 2024

Felelős kiadó: Győr Megyei Jogú Város Önkormányzata. A szervezők a programváltoztatás jogát fenntartják.

**JÚNIUS
14-15.**

**NYÁRNYITÓ
HÉTVEGE**

Győr, Dunakapu tér

**JÚNIUS
19-23.**

**MAGYAR
TÁNCFESTIVÁL
ÉS GYERMEK
TÁNCFESTIVÁL**

Győr, II. János Pál tér

Győr, Aranypart
**SZENT LÁSZLÓ
NAPOK**

**JÚNIUS
28-30.**

**JÚLIUS
5-7.**

**GYŐRKÖC-
FESTIVÁL**

Győr, Belváros és Radó-sziget

ESŐNAP: JÚLIUS 14.

**JÚLIUS
13.**

**NYÁRESTI
KONCERT**

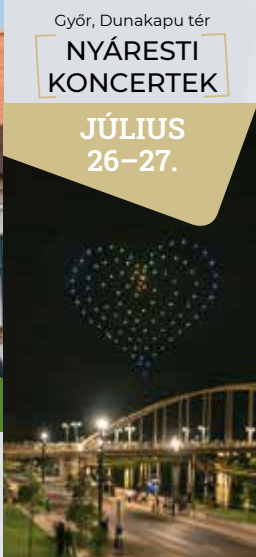
Győr, Dunakapu tér

**JÚLIUS
19-21.**

**GYŐRI ROTARY
FRÖCCSNAPOK
és SZÍNPADRA FEL!
ZENEI TEHETSÉGKUTATÓ
VERSENY**

Győr, Dunakapu tér

Győr, Dunakapu tér

**NYÁRESTI
KONCERTEK**

**JÚLIUS
26-27.**

**JÚLIUS
27.**

TÓPARTY

Győr-Adyváros,
Szenes Iván park

**AUGUSZTUS
9-10.**

**BAROKK
ESKÜVŐ**

Győr, Belváros

**AUGUSZTUS
19.**

**PINNYÉDI
HÍDPIKNIK**

Győr, pinnyédi Rábca-híd

Győr, Dunakapu és Széchenyi tér

**GYŐRI
BORNAPOK**

**AUGUSZTUS
22-24.**

ESŐNAP: AUGUSZTUS 25.

**AUGUSZTUS
24.**

**NYÁRZÁRO
KONCERT**

Győr, Szent István út,
Városház tér

AUDI MINDENÁRON

GYŐR JÓ DÖNTÉSNEK BIZONYYULT

Az Audi Hungaria számára hatalmas megtiszteltetés, de legalább akkora felelősség is, hogy az EA888 Global Engine motorcsaláddal összefüggő vevői igények teljesítésének biztosítása – immáron egy évtizede – konszernszintű győri feladat. Mindezt Fazekas Gábor, a szérialogisztika igény- és kapacitásmenedzsmentjének (BKM) koordinátora mondta, megjegyezve: az említett motorcsalád esetében a győri motorok felelősségi körén túl az érintett erőforrást gyártó kínai és mexikói gyár is hozzájuk tartozik, így összességében mintegy 600 alkatrész világszintű irányítását látják el. Gábor útja Becsehelyről indulva a Széchenyi István Egyetemen keresztül vezetett a négykarikás vállalathoz.

SZÖVEG: BAUDENTISZTL FERENC

FOTÓ: KÖNCZÖL JÁNOS, BAUDENTISZTL FERENC

FORDÍTÁS: KIVIHARJU-TURI ADÉL

AMIRŐL A SZÜLŐK SEM TUDTAK

Fazekas Gábor 1986-ban született Nagykanizsán. Nyolc éves koráig édesanyja szülőfalujában, Becsehelyen laktak, ahol a szülők két gyermeket neveltek. Gábornak ugyanis van egy hat évvel idősebb bátyja, aki gazdálkodási szakon szerzett diplomát a Széchenyi István Egyetemen. Róbert a nagykanizsai Gábor Dénes Főiskola elvégzése után 2003-ban kezdte meg győri tanulmányait. – Sokat áradott az egyetemről, Győr városáról, annak pezsgő mivoltáról, így aztán kétségtelen, hogy az ő pozitív benyomásai vezettek engem is a folyók városába – mondja Gábor, aki az első két osztályt még Becsehelyen járta, majd a következő két évet már Nagykanizsán, a Zrínyi Miklós Általános Iskolában. – Ott aztán hoztam egy olyan döntést, amibe a szüleimet sem vontam be. Úgy gondoltam, hogy megpróbálom a nyolcosztályos gimnáziumot, ahol az átlagos képzéshez képest magasabb szintű oktatást reméltem. S nem is csalódtam. Igaz, a város legjobb középiskolájába, a Batthyány Lajos Gimnáziumba sikerült felvételt nyernem.

Nem titkoltan az volt a cél, hogy onnan majd tovább folytatja tanulmányait. Ezért aztán nagyon szívesen lapozgatta évről évre a többszáz oldalas felvételi tájékoztatót, hogy hol milyen felsőoktatási helyek és képzések vannak. – Édesanyám a becsehelyi óvodában dolgozott óvónőként négy évtizeden keresztül, míg édesapám fuvarszervezéssel foglalkozott, eleinte a Dunántúli Kőolajipari Gépgyárban, majd egyéni vállalkozóként. S bár pontosan nem tudtam, hogy majd mit is szeretnék a gimnázium után tanulni, az viszonylag hamar kialakult bennem, hogy alapjaiban majd apu nyomdokaiba szeretnék lépni, mivel vonzott és motivált is, ahogy és amit dolgozott. Ahogy közeledtem a döntés pillanatához, úgy konkretizálódott bennem, hogy a közgazdaságtan és a logisztika párosítása lehet a jó választás. S persze Győr, amit azóta is kimondottan jó döntésnek tartok.

DRÁKÓI SZIGORBÓL NYELVTUDÁS

Ahogy azt is nagyon jó döntésnek tartotta, hogy a szülei kimondottan szorgalmazták és támogatták is a nyelvtanulásban, amiért nagyon hálás azóta is. – Hála Isten, jó agyam is volt a nyelvekhez, így aztán már 13 évesen középfokú, két évre rá felsőfokú nyelvvizsgát szereztem németből, közben az angolt is elkezdtem, amiből még Nagykanizsán egynyelvű középfokú, majd Győrben középfokú szakmai nyelvvizsgáig jutottam. A nyelvtudás alapjaiban hatá-

rozta meg az életemet, anélkül nem vittem volna semmire. Persze az is az igazsághoz tartozik, hogy csupán iskolai keretek között aligha sikerült volna ilyen szintre eljutnom. Ehhez kellett a kanizsai Steiner házaspár, ők drákói szigorral oktatták a német nyelvet, s éppen ettől voltak nagyon sikeresek. Képzésükre a „belépő” minden esetben a német szavak ismerete volt, annak hiányában már lehetett is hazamenni. A szavak mellett a nyelvtan volt a nyelvtanulás kulcsa, emiatt tudom a német nyelvet azóta is magabiztosan használni.

Az sem véletlen, hogy az osztálytermet megtöltő csoportokból a „hírhedt” Rigó utcai megmérettetésre tömegével küldték a diákjaikat, akik zömében eredményesen vették a nyelvvizsga-követelményeket. Velük kapcsolatban azt is érdemes kiemelni, hogy a nyelvgyakorlás érdekében számos külföldi utat szerveztek részünkre. Valóságos emberként, egyházi kapcsolatokon keresztül viszonylag olcsó szállást tudtak szerezni, így juthattunk el Svédországba, Dániába, Németországba, Svájcba, Spanyolországba, Franciaországba, vagy ép-

pen Liechtensteinbe. 12–15 évesen mind-
ez hatalmas élményt jelentett. A hála és
köszönet hangja a gimnáziumi évekből
mindenképpen kijár Szabó Csabánénak,
valamint Csekey Mónikának, akik osztály-
főnökként egyengették utunkat. Utóbbi az
irodalom szépségeire okított, míg férje,
Horváth Tamás történelmi távlatokba vitt
minket, az ugyancsak „legendás” Stamler
Lajos pedig a rajzórakon csillogtatta tu-
dását és sajátos stílusát. Összességében
azonban valamennyi tanáromra jó szívvel
gondolok vissza.

KIS HÁZ, NAGY KÍNÁLAT

2004-ben Gábor elkezdte a Széchenyi
István Egyetemen a hároméves gaz-
dálkodási főiskolai képzést, amelyben
másfél év után logisztikai irányban sza-
kosodott. Az egyetemi időszak azonban
nemcsak a tanulásról szólt: kiemelt sze-
repet vállalt a hallgatói önkormányzat-
ban, kezdetben hallgatói képviselőként,
majd szakfelelősként. – Nagyon jó évfo-
lyamunk volt, számos szakkirándulást
szerveztünk, más szakokkal is nagyon jó
viszonyt ápoltunk. Több kollégiumi szo-
batársammal és szaktársammal azóta is
tartom a kapcsolatot. Szívesen gondolok
vissza a Hallgatói Információs és Szol-
gáltató Központként működő hajdani
„kis házra”, ahol dolgoztam, s amelyet
idővel vezettem is. Árultunk busz- és
vonatjegyeket, valamint bérleteket, pó-
lőkat, informatikai eszközöket, úgyhogy
széles volt a kínálat. Előtte pedig szé-
lesre nyílt a világ. A szülőktől tartósan
távolabbra kerülve megcsapott a sza-
badság szele, a hallgatók előtt számos
lehetőség nyílt arra, hogy kezdjenek
valamit a szabadidejükkel, mivel valljuk

ték, mint Lukács Eszter, Honvári János,
Losonczi Miklós, Szalka Éva, Rechnitzer
János, Boda Gábor, Földesi Péter.

AUDIBÓL AUDIBA

Mielőtt 2009-ben kézhez kapta egyete-
mi diplomáját, előző év augusztusától
gyakornokként 8 hónapot töltött az Audi
Hungaria járműgyártásának logisztikai
területén. Szívesen maradt volna főál-
lásban is a négykarikás vállalatnál, de ez
a gazdasági válság idején abszolút esély-
telen volt. Édesapám közreműködésével
egy osztrák családi cég azóta már meg-
szűnt győri szállítmányozó társaságánál
helyezkedtem el. – Nagyon fiatal voltam
és hirtelen komoly felelősség szakadt a
nyakamba. Másfél évig tettem a dolgom,
korántsem a klasszikus 8 órás munka-
rendben. Stresszes, idegőrlő időszak
volt. Ám ebből is rengeteget tanultam, s
nem kevés önbizalmat szereztem.
Ezt követően elsősorban autóiipari be-
szállítóknál próbálkoztam, több állásin-
terjún is részt vettem, többek között az Audi
Hungariánál is, ezúttal azonban a mo-
torgyártás területén. – Jól esett, hogy az

”

Nagyon sokat köszönhetek a Széchenyi-egyetemnek, ahol rengeteg hasznos
és érdekes dolgot tanultunk. Adott általános tudást és olyan szintű szakmai
tájékozottságot, amellyel bátran el lehetett indulni a világba. Aztán, hogy ezzel
mit kezdesz, mit hozol ki belőle, már rajtad múlik. A szüleimtől és a nagyszüleimtől
is azt láttam, hogy mindent a saját, kétkezi munkájukkal értek el. Büszke vagyok
rájuk és hálás is azért, hogy számomra is ezt a példát mutatták.

meg őszintén, a vizsgák előtti napokat
leszámítva nem csupán tanulással töl-
töttük az időnket.

Gábor a főiskolai diploma megszerzése
után is tovább tanult, kétéves egyetemi
kiegészítőn az „Európai tanulmányok”
szakirányt választva. A plusz munkákról
azonban ekkor sem mondott le. Az Egye-
temi Csarnokot többedmagával felkészít-
tették többek között a női kosárcsapat
meccseire, valamint berendezték a Mé-
diabálra. Eljártak a Kálóczy téri nyugdí-
jasházba is, ahol szimplán beszélgeté-
sekkel, vagy jó hangulatú kártyázással
színesítették az ott élő idősök életét.
– Az egyetemen a mi életünket pedig
olyan oktatói szaktekintélyek színesítet-

egyik vezető az interjú során kiemelte,
milyen örömmel hallotta tőlem azokat
a szakszavakat, amelyeket csak az Audi
berkein belül használnak. Aztán miköz-
ben a többi helyről jöttek a pozitív visz-
szajelzések, mindvégig reménykedtem az
Audi kedvező válaszában is. S miután az
összes többi ajánlatot visszamondtam,
pár napon belül jelezték, hogy a négyka-
rikás cég munkatársa lehetek. Vállaltam a
kockázatát annak, hogy két szék között a
pad alá esem, de mindenképpen az Audi-
ba akartam menni.

2011-ben a jelenlegi munkahelyén, a szé-
rialogisztikán kapott lehetőséget, a három
hónapos próbaidőtől kezdve a négyhen-
geres benzinmotorok diszponenseként,

az érintett alkatrészek beszállítását felügyelve. – A logisztikán belül ez az egyik legjobb munkakörnek számít abban az értelemben, hogy a beszállítókkal a német és az angol nyelvet egyaránt lehetett gyakorolni, ráadásul kapcsolatot kellett kiépíteni házon belül például a minőségbiztosítással, a fejlesztéssel, valamint a pénzügygel. Egy ilyen kapcsolatrendszer a későbbiekre nézve is jó alapot jelentett. Így akkor is, amikor változásdiszponens lettem, s ennek keretében a kifutó és a felfutó alkatrészeket kellett menedzselnem. Gyakorta előfordul ugyanis, hogy különböző okokból – legyen az minőségi probléma, dizájnváltság, konstrukciós indok, avagy modellévváltás – bizonyos alkatrészek esetében változtatás szüksé-

ges. Ez már felelősségteljesebb munkakör volt ugyan, ám még mindig diszpozíció. Ezt követte a már programtervezés és a tartozó igény- és kapacitásmenedzsment, amelynél az adott területhez tartozó mechanikus megmunkáló sorok kapacitását társítottuk az aktuális motorszereldei igényekhez.

Aztán visszahívták a diszpozíció csapatába, mint szakmai koordinátor. – Ez ismét előrelépési lehetőséget jelentett, meg persze több feladatot és nagyobb stresszt. Ám örömmel vállaltam, ahogy később azt is, amikor ugyanezt a feladatkört már a programos csapatba visszatérve kellett ellátnom. Itt a motorprogramért és a mechanikus programért egyaránt feleltem, hosszabb távú

tervezéssel járó feladatként. Aztán következett az újabb felkérés, a komplett igény- és kapacitásmenedzsment koordinálása, amely jelenleg is a feladatom. Újdonság ebben a konszernnel és a beszerzéssel való szorosabb kapcsolattartás, s a minden korábbinál nagyobb felelősség. Az egyik munkatársammal tandemben látjuk el ezt a feladatot, övé az elektromos motorok, az enyém a belsőégésű erőforrások koordinációja.

HÁLA A FELMENŐKNEK ÉS AZ EGYETEMNEK

Gábor nem csupán jó érzéssel, de hálával is gondol vissza az egyetemi évekre. – Nagyon sokat köszönhetek a Széchenyi-egyetemnek, ahol rengeteg

hasznos és érdekes dolgot tanultunk. Adott általános tudást és olyan szintű szakmai tájékozottságot, amellyel bátran el lehetett indulni a világba. Aztán, hogy ezzel mit kezdesz, mit hozol ki belőle, már rajtad múlik. A szüleimtől és a nagyszüleimtől is azt láttam, hogy mindent a saját, kétkezi munkájukkal értek el. Büszke vagyok rájuk és hálás is azért, hogy számomra is ezt a példát mutatták.

Gábor további köteléke az egyetemünkhöz, hogy felesége, dr. Pécsinger Judit az Alkalmazott Fenntarthatóság Tanszéken dolgozik, ahol többek között környezetvédelem, környezetmenedzsment és környezetelemzés tantárgyakat oktat. 📺

GYŐR PROVED TO BE A GOOD DECISION

AUDI BY ALL MEANS

For Audi Hungaria, it is a great honour, but also a big responsibility, that for a decade now, ensuring that customer requirements for the EA888 Global Engine family are met is a Group-wide task for Győr. Gábor Fazekas, coordinator of the demand and capacity management of combustion engines (BKM) noted: „in the case of this engine family, in addition to the responsibility for the Győr engines, they also have responsibility for the Chinese and Mexica production plants so in total they are in charge of the global management of around 600 components. Gábor's journey from Becsehely to the company with four rings started at the Széchenyi István University.

TEXT BY FERENC BAUDENTISZTL

PHOTO BY AUDI

TRANSLATION: KIVIHARJU-TURI ADÉL

WHAT EVEN THE PARENTS DID NOT KNOW ABOUT

Gábor Fazekas was born in 1986 in Nagykanizsa. Until the age of eight they lived in his mother's home village, Becsehely, where the parents raised two children. Gábor has a brother who is six years older than him and has a degree in business management from Széchenyi István University. Róbert started his studies in Győr in 2003 after graduating from the Gábor Dénes College in Nagykanizsa. - he spoke a lot about the university, the city of Győr and its bubbling atmosphere, so it was undoubtedly his positive impressions that led me to the city of rivers says Gábor, who attended his first two classes in Becsehely and then the next two years at the Zrínyi Miklós Primary School in Nagykanizsa: „I thought I would try the eight-year grammar school, where I hoped for a higher than the average level of education. And I was not disappointed. I did manage to get into the best secondary school in town, the Batthyány Lajos Secondary Grammar School.

It was no secret that the aim was to continue his studies from there. So, year after year, he was keen to browse through the hundreds of pages of admissions information, to find out what kind of university places and programmes were available. - My mother worked as a nursery teacher in the kindergarten in Becsehely for four decades, while my father was a logistic manager, first at the Transdanubian Petroleum Engineering Plant and then as a self-employed entrepreneur. And although I did not know exactly what I wanted to study after secondary school, I soon realised that I wanted to follow in my father's footsteps, because I was attracted and motivated by his work. As I approached the moment of decision, it became clear to me that a combination of economics and logistics could be the right choice. And of course Győr, which I still think was a very good choice.

FROM DRACONIAN RIGOUR TO LANGUAGE SKILLS

He also considered it a very good decision that his parents encouraged and supported him in his language learning, for which he is still very grateful. „Thank God, I had a good brain for languages, so I got a intermediate level German exam at the age of 13, and two years later I got the advanced language exam. I also started English, from which I got a monolingual intermediate exam in Nagykanizsa, and then a professional intermediate exam in Győr. Language knowledge significantly influenced my life, without it, I would have got nowhere. Of course, it is also true that I would hardly have managed to reach this level in a school environment alone. I needed the Steiner couple from Kanizsa, who taught German with draconian rigour, and that is what made them so successful. The ‚entry‘ to their lesson was always the knowledge of German words, without that they would send you straight home. Grammar was the key to learning the language, alongside the words, which is why I have been able to use German with confidence ever since. It is no coincidence that these large groups of students were sent to the ‚infamous‘ Rigó Street language exam, and most of them passed the test without a problem. It is also worth mentioning that they organised several trips abroad for us to practise the language. As religious people, they were able to get us relatively cheap accommodation through church contacts, so we were able to go

to Sweden, Denmark, Germany, Switzerland, Spain, France and Liechtenstein. At the age of 12 or 15, it was a great experience. The voice of gratitude and thanks from my high school years goes out to Csabáné Szabó and Mónika Csekey, who were our class teachers and helped us along the way. The latter taught us about the beauty of literature, while her husband Tamás Horváth took us into historical perspectives, and the equally „legendary“ Lajos Stamler shone his knowledge and unique style in drawing classes. All in all, however, I think back fondly on all my teachers.

SMALL HOUSE, BIG RANGE

In 2004, Gábor started a three-year degree course in business administration at Széchenyi István University, specialising in logistics after one and a half years. However, the university period was not just about studying: he took a prominent role in the student council, initially as a student representative and later as a programme coordinator. We had a very good year, organised many excursions and had very good relations with other departments. I have kept in touch with many of my dormitory mates and colleagues ever since. I like to think back to the former „little house“ of the Student Information and Service Centre, where I worked and which I later also managed. We sold bus and train tickets, as well as season tickets, T-shirts and IT equipment, so we had a wide range of products. And the world

opened wide to me. Being away from my parents permanently gave me a sense of freedom, and students had plenty of opportunities to do something with their free time, because, let us face it, apart from the days before exams, we did not spend our time just studying.

After graduating, Gábor continued his studies, choosing a two-year supplementary degree in European Studies. However, he did not give up extra work. Among other things, he prepared the University Sports Hall for the women's basketball matches and the Media Ball. They also visited the Kálóczy Square pensioners' home, where they enlivened the lives of the elderly people with simple conversations or a good game of cards. - And at the university, our education was supported by such great names as Eszter Lukács, János Honvári, Miklós Losoncz, Éva Szalka, János Rechnitzer, Gábor Boda and Péter Földesi.

FROM AUDI TO AUDI

Before receiving his university degree in 2009, he spent 8 months as a trainee in the logistics department of Audi Hungaria's vehicle production from August the previous year. He would have liked to stay on full-time at the company, but in the economic crisis this was absolutely out of the question. With my father's help, I took a job with a freight forwarding company in Győr of an Austrian family firm, which has since closed down. - I was very young and suddenly I had a big responsibility. I did my job for a year and a half, not the classic 8-hour shift. It was a stressful, nerve-racking time. But I learned a lot and gained a lot of confidence.

After that, he mainly worked for automotive suppliers and had several job interviews, including one at Audi Hungaria, but this time in the engine manufacturing sector. - It was nice that one of the managers during the interview emphasised how pleased he was to hear me use technical terms that are only used within Audi. And then, while I was getting positive feedback from other places, I was also hoping for a positive response from Audi. After I had turned down all other offers, within a few days I was told that I could work for the company with four rings. I took the risk of falling between two stools, but I was determined to work for Audi.

In 2011, he was given the opportunity to work in his current job in series logistics, starting with a three-month trial period as a four-cylinder petrol engine dispatcher, overseeing the supply of the relevant parts. This is one of the best jobs in logistics in the sense that you can practice both German and English with suppliers, and you also have to build up in-house contacts with, for example, quality assurance, development and finance. Such

a network of contacts was a good foundation for the future. This was also the case when I became a logistics dispatcher, managing the ramp-up and ramp-down parts. Often, for various reasons - quality problems, design changes, construction reasons or model year changes - certain parts need to be changed. It was a more responsible job, but it was still just disposition. This was followed by demand and capacity management, already under the umbrella of programme planning, where the capacity of the mechanical machining lines in the area was matched to the current engine assembly needs. He was then recalled to the dispatching team as a technical coordinator. - This again meant a promotion opportunity, but also more work and more stress. But I was happy to take it on, just like later when I had to take on the same responsibilities returning to the programme team. Here, I was responsible for both the engine programme and the mechanical programme, as a long-term planning task. I was then asked to coordinate the complete demand and capacity management, which is still my job today. What is new in this work is the closer contact with the group and procurement and the greater responsibility. Together with my colleague, we work in parallel he is responsible for the electric engines and I for the coordination of the internal combustion engines.

”

I owe a lot to Széchenyi University, where we learned a lot of useful and interesting things. It gave me a general knowledge and a level of professional orientation that allowed me to go out into the world with confidence. What you do with this knowledge, and how much you get out of it depends on you. I saw from my parents and grandparents that they achieved everything by themselves with diligence. I'm proud of them and grateful that they set this example for me.

THANKS TO MY FAMILY AND THE UNIVERSITY

Gábor looks back on his university years not only with good feelings, but also with gratitude. „I owe a lot to Széchenyi University, where we learned a lot of useful and interesting things. It gave me a general knowledge and a level of professional orientation that allowed me to go out into the world with confidence. What you do with this knowledge, and how much you get out of it depends on you. I saw from my parents and grandparents that they achieved everything by themselves with diligence. I'm proud of them and grateful that they set this example for me.

Another connection of Gábor to our university is that his wife, Dr. Judit Pécsinger, works at the Department of Applied Sustainability, where she teaches courses in environmental protection, environmental management and environmental analysis. 📖

ÚGY JÓ, AHOGY VOLT

Mindketten a Rekardnál dolgoznak. Mindketten az egyetemünkön szerezték diplomájukat. Mindkettőjükre igaz, hogy nem minden esetben úgy alakult az életük, ahogy azt tervezték. Mégis mindegyikük azt vallja: minden úgy jó, ahogy volt. Horváth Tímeával és Pákozdi Lajossal beszélgettünk.

SZÖVEG: BAUDENTISZTL FERENC
FOTÓ: KÖNCZÖL JÁNOS

RÁBÁBÓL A REKARDHOZ

Horváth Tímea Pápán született, oda járt általános iskolába, s a helyi Petőfi Sándor Gimnáziumban érettségizett, majd a Széchenyi István Egyetemen 2008-ban szerzett diplomát gazdasági informatika szakon. Mindig is érdekelte az informatika, annak is elsősorban a szoftveres része, s mivel ez a szak akkoriban indult a győri egyetemen, így ide jelentkezett. – A továbbtanuláshoz jó alapot jelentő gimnázium után azonban így sem volt könnyű az átállás, a napi rutinból való kiszakadás egyrészt kedvező változást, másrészt viszont nagy kihívást is jelentett, meg kellett tanulnunk tanulni. A követelmények sem voltak egyszerűek, nem véletlen, hogy a szakra felvételt nyert 60 hallgatóból öt év után mindössze heten kaptunk diplomát. Különösen szívesen emlékszem vissza az oktatók köréből a szak megalkotójaként is tisztelt Raffai Máriára, akinél a diplomamunkámat is írtam projektmenedzsmentből.

A témát az Audi Hungaria szolgáltatta, ahol egy éves gyakornoki idejét töltötte, méghozzá az IT területen tevékenykedve. – Szolgáltatónéváltás miatt abban az időben zajlott a négykarikás cégnél a telefonos migrációs átállás, amelynek folyamatába is alapos betekintést nyerhettem. Hálás is vagyok az akkori audis főnökömnek, Körmöci Gabriellának, aki kezdettől fogva bevont a témákba, feladatokat bízott rám, így aztán tőle és általa gyakornokként is rengeteget tanulhattam.

Szívesen maradt volna ott munkatársként is, de csak a könyvelésen kínáltak számára állást, ez azonban – az informatikai terület hiánya miatt – nem nyerte el a tetszését.

– A diploma megszerzése után egy újsághirdetésben láttam gazdasági informatikus álláslehetőséget. Így kerültem a Rába Futómű Kft.-hez, annak is az informatikai csapatába. Kezdetől fogva végig IT területen dolgoztam, eleinte IT asszisztensként,

később Oracle modulgazdaként. Nagyszerű munkatársaim voltak a Rábánál, a tapasztalt kollégáktól pályakezdőként nagyon sokat tanulhattam, mivel a kimagasló szakmai tudásukból rendkívül sokat adtak át. Ez segítette többek között a vállalati kultúra megismerését, a folyamatok és a rendszer elsajátítását, továbbá az emberi kapcsolatok kiépítését. Nagyon sokat köszönhetek Mészáros Lászlónak, aki a belépésem pillanatától kezdve tanított, minden szakmai tudását átadva, s tette mindezt mérhetetlen tisztelettel és alázattal. Nagy hatással volt rám Nagy Tamás akkori informatikai igazgató, aki különböző feladatokkal bízott meg, ezáltal szélesítette a látókörömet és a szakmai tudásom spektrumát. Előadásokat tartott a Széchenyi István Egyetemen is, vele voltam több szakmai konferencián, neki köszönhetően képezhettem magam belső és külső oktatásokon egyaránt.

Odakerülésétől egy összetartó csapat részévé vált, ahová nagyon könnyen sikerült beilleszkednie. S bár a későbbiekben több különböző csapatban is dolgozott, az együttműködés és az összhang mindig tökéletesen működött.

– Feladatot kaptam egy integrált vállalatirányítási rendszer upgrade projektjében, részben informatikusként, részben modulgazdaként. Végeztem a rendszerben setup beállításokat, tartottam a kapcsolatot az IT-szolgáltató céggel, valamint az Oracle rendszer külföldi fejlesztőivel, mindehhez Rába-szinten egyedül nekem volt hozzáférésem. A folyamatok működéséről és használatáról folyamatleírásokat készítettem és oktatásokat tartottam a rendszer használói részére. Később az Oracle rendszer készletgazdálkodási modulja teljes egészében átkerült hozzám, amely révén rendszer oldalról a logisztikai szervezet munkáját segítettam és támogattam. Az akkori logisztikai vezetővel szorosan együttműködve bevezettük a gyár életében akkor újdonságnak számító mobil

”

A követelmények sem voltak egyszerűek, nem véletlen, hogy a szakra felvételt nyert 60 hallgatóból öt év után mindössze heten kaptunk diplomát.

szkennerek használatát – kezdetben a bevételezés és a raktári kitárolás folyamatában, később a gyártás területén is. Ezáltal megvalósult a real-time készletkezelés. Készlet modulgazdaként az összes szervezettel kapcsolatban álltam, a beszerzéstől a gyártáson át az értékesítésig. Napi szintű kapcsolatom volt a könyveléssel és a controllinggal, amely egy nagymértékű folyamat- és rendszerismeretet követelt meg, illetve adott.

2019-ben került át az akkor már részben a Rába Nyrt. tulajdonában lévő Rekard Hajtómű és Gépgyártó Kft.-hez, amely akkor generációváltás előtt állt. Három rábás kollégájával együtt érkezett az új munkahelyére, azzal a megbízott projektfeladattal, hogy a Rábában bevált, működőképes gyakorlatot ott is bevezessék, amennyire azt az adottságok lehetővé teszik. Mindezt annak érdekében, hogy egy későbbi egységesítés minél könnyebben menjen végbe. A projektcsoportot alkotó kollégák tudása a teljes üzleti folyamatot lefedte: volt szakember az értékesítés és a kiszállítás, a gyártás és a termelésprogramozás, illetve a technológia és a minőségbiztosítás területéről. Tímea a logisztikai területet képviselte, s lett ennek a fejlesztési projektnek a vezetője.

– Összességében véve a kezdet iszonyúan nehéz volt: újként beilleszkedni egy meglévő közösségbe, s a megszokott folyamatokat szinte teljesen átformálni, eleinte lehetetlen küldetésnek tűnt. Szerencsére azonban már akkor volt néhány kolléga, aki érezte, hogy valamit változtatni kell. Természetesen nemcsak nekik, hanem nekem is változnom kellett, kiszakadni a megszokott feladatokból, a nagyvállalati környezetből, s alkalmazkodni az ottani körülményekhez. Lépésről lépésre tudtuk elindítani a módosítást, s bevezetni az újdonságokat. Ehhez nagy erőt jelentett, hogy négyen érkeztünk a Rábából, hasonló gondolkodásmóddal, majd rövid időn belül hatalmas támogatást kaptunk a jelenlegi ügyvezető igazgató, Füredi Richárd részéről.

Az elméletben megszerzett tudást ezáltal a gyakorlatban is tudta hasznosítani: kialakították a raktárakat, bevezették a raktári készlet fogalmát, s utasításokkal, leírásokkal szabályozták le a folyamatokat. A bejövő logisztika mellett lehetősége nyílt megismerni és újraépíteni a kimenő logisztika oldalát, amely számára is teljesen új és ismeretlen terület volt. A szállítások tervezésénél a fuvarokat sikerült úgy optimalizálni, hogy a korábbi viszonylag

magas szállítási költségeket csökkentették, ennek köszönhetően a fuvar költségekre kitűzött célszámokat 2 éve folyamatosan teljesítik.

– Részt vettem a leltározási folyamat teljes átalakításában, továbbá a munka- és környezetvédelmi előírásoknak megfelelő koncepció kialakításában. Sikeresen telepítettük az első munkavédelmi eszközöket tároló automatát, amely azért számított újdonságnak a cég életében, mert 0–24 órában biztosítja a munkavédelmi eszközöket a dolgozóink számára. Riportálja a fogyásokat, s csoportonként, illetve személyenként korlátozza a felvételeket. Ezáltal drasztikusan csökkentettük a munkavédelmi eszközökre szánt költségeket.

Az ügyvezető igazgatóval közösen kialakítottuk a szerszámmenedzsment folyamatát: stabilizáltuk a termelés számára a szerszámellátottságot, optimalizáltuk a humán erőforrás számára szükséges manuális munkát, s közel 20 százalékos szerszámfelhasználás-csökkenést sikerült realizálni.

Időközben felkérést kapott a teljes logisztikai szervezet irányítására, amely a korábban már irányított raktári területeken kívül magába foglalja az értékesítést és az operatív beszerzést is. Ezáltal a teljes ellátási lánc egy kézben összpontosul, amely a bejövő áru kezelésén, az üzemi logisztikán át a kimenő áru kezeléséig tart. – Ezek az új kihívások további fejlődést igényelnek az én részemről is, ami kezdetben nehéznek tűnik, ugyanakkor rendkívül motiváló is. Véleményem szerint egy működőképes és hatékony folyamat kialakításához mindenképpen szükséges, hogy az elmélet és a gyakorlat szinkronban legyen. A gyakorlati működés során jönnek elő az újabb és újabb ötletek, felvetések, amelyek egy következő fejlesztés részesei lehetnek. Ilyen például az új targoncák beszerzése és karbantartása, amely kapcsán a beruházás előkészítő lépéseit hajtottam végre. Ennek köszönhetően a targoncák karbantartására szánt költségeket csökkentettük, ahogy a meghibásodásukból fellépő állásidőket is.

Az IT területen szerzett rendszerbeli tapasztalatot és tudást a Rekarnál a gyakorlatba tudta átültetni, illetve az ott megszerzett gyakorlati tudást az informatikai rendszerbe visszaforgatni és annak megfelelően azt továbbfejleszteni. – Így az elméleti és a gyakorlati tudásom kiegészíti egymást, s párhuzamosan működik tovább – teszi hozzá, megjegyezve: a szakmai tudáson kívül fontosnak tartja a jó emberi kapcsolatokat, a csapatmunkát, hiszen ezek nélkül nem érhetnének el eredményeket. – Erre az elmúlt év nagyon jó példa, mivel nagyságrendileg 5 milliárd forintos árbevételt ért el a cég, amely kimagasló eredmény, miközben mindössze 8 munkatárs alkotja a teljes ellátási lánc csapatát. Ám mindig lehet előre lépni, így folytatjuk a fejlesztéseket, továbbra is bízva a kollégák szakmai tudásában, nyitottságában és abban az összetartásban, amely ezt a céget nagymértékben jellemzi.

”

Gépi forgácsolóként végzett 1985-ben a Jedlik Ányosról elnevezett győri szakközépiskolában. S bár nem voltak továbbtanulási szándékai, tanulmányi eredményei alapján a tanárai rábeszélést követően folytatták.

KIS CÉG, SOKRÉTÚ FELADAT

A győri születésű **Pákozdi Lajos** a fém és a fémek megmunkálásának szeretete miatt – a József Attila Általános Iskolában folytatott tanulmányai után – gépi forgácsolóként végzett 1985-ben a Jedlik Ányosról elnevezett győri szakközépiskolában. S bár nem voltak továbbtanulási szándékai, tanulmányi eredményei alapján a tanárai rábeszélést követően folytatták. – Külön köszönet illeti ez ügyben az osztályfőnökömet, dr. Hafenschner Istvánnét – emeli ki Lajos, aki 1988-ban járműgyártó szakon szerzett üzemmérnöki diplomát a Széchenyi István Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskolán. – A felsőfokú tanulmányaimból oktatóként Pintér József, Fodor László, Bendekovits Zoltánra, Galli Csabára és Zsenák Ferencre emlékszem vissza a legszívesebben. Mivel tanulmányi szerződése volt a mezőgazdasági gépgyártással és alkatrészgyártással foglalkozó Győri Mezőgéppel (1991-től Rekard), amely akkor a 2 ezres munkavállalói létszámával – a Rába után – a város második legnagyobb gépipari cégének számított, a diplomaszerezést követően ott munkába is állhatott. – Szerszám és készüléktervezőként vettek fel 1988. szeptember 1-jén. Akkor még rajztáblán kézzel szerkesztettünk, ceruzával és tussal rajzoltunk, papíron méreteztünk. Hat év elteltével, belső átszervezés révén konstruktőr lettem, hajtóműszerkesztőként dolgoztam. Kezdetben Varjú László, Aranyos Ferenc, Laudán Károly és Bodor László egyengette az utamat. Nagy változást jelentett, amikor már számítógépeken szerkeszthettünk, 14 colos VGA-monitorral, kislemez-meghajtóval. Az AutoCAD program miatt megint új dolgot kellett elsajátítanom, de ezt egyáltalán nem bántam. Voltak persze nehéz idők is, nagyon sok munkával, saját fejlesztések bevezetésével, bér munkák honosításával.

Foglalkozott fogaskerek tervezésével, a gyártásukhoz fogazógép beállító lapok készítésével, valamint 30–35 féle hajtómű tervezésével a megrendelői igényeknek megfelelően. Azok első darabjának összeszerelésében is mindig közreműködött, így a gyakorlati munkától sem szakadt el teljesen. Volt példa arra is, hogy egy új hajtóművet 3,5 hónap alatt sikerült megtervezni és legyártani. – A jelen pillanatban is folyik még több, általam tervezett hajtómű gyártása – teszi hozzá Pákozdi Lajos, akinek elmondása szerint soha nem voltak vezetői ambíciói, mégis azzá vált. – Kiválasztottak, így 2001-ben vezető szerkesztő lettem. Sokféle tevékenység, rengeteg tanulás és tapasztalatszerzés. Eleinte nehéz volt, nagyobb felelősséget is jelentett, de végül is élveztem. Még azt is, hogy beosztottjaim lettek. Azt pedig főként, hogy mind inkább belefolyhattam a cég jövőjének alakításába. 2014-ben a műszaki csapat vezetőjének neveztek ki, ezzel a szerkesztésen túl a technológia is a felügyeletem alá került, így a gyártás is egyre közelebb került hozzám, továbbá nagyobb rálátásom lett a véleményezési folyamatokra. Szerintem sokkal jobb, amikor egy kis cégnél a sokrétű technológiai háttér teljes rálátást

kínál a műveletekre, míg például egy multicegnél ugyan világszínvonalon elsajátíthat valaki egy műveleti elemet, de a teljes folyamatra nem lesz rálátása, így a munkája egysíkú. 2018-ban a cég műszaki vezetője lettem, ezzel a teljes műszaki állomány hozzám tartozott. Azzal, hogy a Rába lett a Re kard új tulajdonosa, nem csupán új felállást eredményezett, hanem dinamikusabb fejlődést is. Két évvel ezelőtt a TMK vezetésével is megbíztak, így a problémák feltárása is a feladatom lett, s szükség esetén a hibás alkatrészek megrajzolása is, ám még mindig a szerkesztés a kedvenc feladatköröm.

Büszke arra, hogy az új kihívások közepette is elfogadják a véleményét – többek között a beruházások tervezésénél, így a gépvásárlásokban, a telepítés előkészítésében, a karbantartás előtervezésében, a műszaki problémák megoldásában, valamint a külsős partnerekkel való kapcsolattartásban egyaránt. – Szeretek a cégnél dolgozni, mert úgy érzem, hogy a kollégák elfogadnak, bíznak bennem. Bebizonyítottuk, hogy közösen sok mindent el tudunk érni. Ennek is köszönhető, hogy amikor egy mozgalmas nap után fáradtan hazaérkezem, elmondhatom: ma is tettem valami hasznosat. 🏡

RÁBÁS ÁLOMBÓL NÉGYKARIKÁS VALÓSÁG

A Rába Magyar Vagon- és Gépgyár legendás vezérigazgatója, Horváth Ede szeretett beruházni. Az építkezést különösen favorizálta. Már szerszámgépgyári igazgató korában több épületet létesített az egykori Győri Ágyúgyár területén. Különös szenvedélyének azonban leginkább vagongyári vezérigazgatóvá történő kinevezése után hódolhatott, amikor a repülőtéren és a győri nagyvállalathoz csatolt telephelyeken sorra nőttek ki a földből a korszerű gépsorokkal felszerelt termelőüzemek, irodák és szociális létesítmények. A sorozatban készülő ipari csarnokok tervét a Győri Tervező Vállalat erre a célra alakított komplex irodája, az acélszerkezeteket a vagongyár hídüzeme készítette, a kivitelezést a Győr Megyei Állami Építőipari Vállalat és a Közmű- és Mélyépítő Vállalat végezte.

SZÖVEG: HONVÁRI JÁNOS

FOTÓ: AUDI HUNGARIA

A GYŐRITERV 1984-ben kapott megbízást a repülőtéri 114 ezer négyzetméteres csarnok tervezésére, amelynek szerkezete, felépítése az első elgondolások szerint hasonló lett volna a Rába gyár többi produktív csarnokához. Horváth Ede gyakori amerikai üzleti útjának egyikén meglátogatta a Cummins Észak-Karolinában felépített legújabb motorgyárát. Elhatározta, hogy megvásárolja ennek a világhírű erőforrásnak a licencét és a repülőtéri óriáscsarnokban amerikai motorokat (is) fog gyártani. Amikor hazatért tengerentúli útjáról, utasította az építészeket, hogy a csarnok terveit dolgozzák át a Cummins Rocky-Mount-i motorgyárának mintájára. Két vagongyári vezető és a Győri Tervező Vállalat épületgépész tervezője egy tolmács kíséretében 1985 tavaszán a helyszínen tanulmányozta a Cummins motorgyárát, amelynek alapján módosították a győri csarnok terveit.

A rendszerváltás idején a vagongyár az amerikai piac kivételével rövid idő alatt csaknem teljesen elveszítette összes fontos felvevőpiacát. A vállalat termékei iránti belföldi és szocialista kereslet az 1980-as évek második felében már stagnált, majd lényegesen visszaesett, miközben a vállalatokat sújtó költségvetési elvonás az államháztartás növekvő deficitje miatt egyre nőtt, így a vagongyár nyeresége 1988-ban az előző évének a felére zuhant és az 1989. évi kilátások sem voltak túlságosan biztatóak. Az 1980-as évek második felében megkezdett nagy vagongyári beruházások a vállalati fejlesztési források csökkenése és a beruházási költségek folyamatos emelkedése miatt vagy torzó maradt (mint pl. Écsen az ország első próbapályája) vagy – mint Szentgotthárdon – kihasználatlanul, üresen állt a vadonatúj termelőüzem, Győrött pedig a 114 ezer négyzetméteres óriáscsarnok szerkezetkészben, de félig fedetten várta sorsa jobbra fordulását.

Ennek a csarnoknak az építése a vagongyárban az addig szokásos tempóhoz képest hitel és saját források hiányában igen lassan haladt, miközben a költségek néhány év alatt 1 milliárd forinttal emelkedtek. Befejezését a pénzühiányon kívül a már említett áttevezés és a funkciójával kapcsolatos bizonytalanság, valamint annak gyakori változása is lassította. Az 1980-as

évek második felében Cummins motorokat akartak itt gyártani, majd a MAN-nal és a japán Nissannal tárgyaltak korszerű járműmotor valamilyen formában történő gyártásáról. Miután ezek a tervek (az évi 20 000 teherautó tengerentúli partnerrel kooperációban történő gyártásával együtt) kudarcba fulladtak, a gyártásban lévő Rába motor alapján megkonstruáltak egy korszerűbb erőforrást, ami azonban a világpiacra már nem volt versenyképes. A kivitelezés megkezdésekor derült ki, hogy annak a vagongyár tulajdonában lévő területnek egy részét, ahol a csarnokot fel akarták építeni, évekkel azelőtt önkényesen elfoglalta a hazánkban akkor már több mint 30 éve „ideiglenesen” állomásozó szovjet hadsereg győri alakulata.

Miután ezt az egykori repülőtérhez tartozó területet sikerült békésen visszaszerelni az oroszoktól, a beruházás kis híján azon hiúsult meg, hogy az építmény beleesett a NATO cirkáló rakétáinak elhárítására szolgáló ellenrakéták röppályájába. Ráadásul, ez akkor derült ki, amikor már javában folyt a tervezés, amihez a beruházó előzetesen minden hatóságtól, így a Honvédelmi Minisztériumtól is megkapta az építési engedélyt. A probléma úgy oldódott meg, hogy a csarnok eredetileg tervezett magasságát 75 centiméterrel csökkentették. A kivitelezés során felépítették a nagycsarnok 1000 négyzetméteres kicsinyített mását, amelyen elsősorban a tető meredekségére és fedésére vonatkozó méréseket és kísérleteket végeztek.

”

A torzón marad repülőtéri csarnoktól a nehéz helyzetbe került Rába meg akart szabadulni, mert esély sem látszott arra, hogy saját erőből rövid időn belül hasznosítani lehessen a létesítményt, amelynek az állagmegóvása és őrzése tetemes összegbe került. A csarnok eladásáról az Audi képviselői a Rába vezérigazgató-helyettesével tárgyaltak, aki az építmény leltári értékének kétszeresében határozta meg az árat azzal, hogy a vevő a csarnokot övező és a Rába tulajdonában lévő 240 ezer négyzetméternyi területre elővásárlási jogot szerez a gyár további bővítésére. Az Audi vezetése az ajánlatra rövid időn belül rábólintott.

Az Audi az 1990-es évek elején új európai gyártóbázisa számára mintegy 180 szóba jöhető helyszínt vizsgált meg előre meghatározott egységes szempontok (munkaerő, oktatás, közlekedési helyzet, fekvés, időjárás, geológiai adottságok, politikai és gazdasági helyzet, életszínvonal stb.) alapján. Pozsonyban rábukkantak a Skoda gyár – Győrhez hasonló okok miatt – üresen álló csarnokára, ami az Audi igényeit mindenben kielégítette volna, de alacsony belmagassága miatt a szlovákiai nagyvárost, mint lehetséges telephelyet, el kellett vetni. A két ingolstadti „fűrész” hazafelé útba ejtette az akkor Szentgottárdon már működő Opel gyárat, amelynek az igazgatójától megtudták, hogy a Rába értékesíteni akarja a félig kész csarnokát, amely egyébként korábban a General Motors érdekeltségébe tartozó Opel vezetőinek a figyelmét is felkeltette, de akkor a 114 ezres még nem volt eladó. A torzón marad repülőtéri csarnoktól a nehéz helyzetbe került Rába meg akart szabadulni, mert esély sem látszott arra, hogy saját erőből rövid időn belül hasznosítani lehessen a létesítményt, amelynek az állagmegóvása és őrzése tetemes

összegbe került. A csarnok eladásáról az Audi képviselői a Rába vezérigazgató-helyettesével tárgyaltak, aki az építmény leltári értékének kétszeresében határozta meg az árat azzal, hogy a vevő a csarnokot övező és a Rába tulajdonában lévő 240 ezer négyzetméternyi területre elővásárlási jogot szerez a gyár további bővítésére. Az Audi vezetése az ajánlatra rövid időn belül rábólintott és a Rába legnagyobb csarnokának eladásáról szóló szerződést 1993. április 21-én a „Kis Hiltonban” több magyar miniszter és az Audi AG elnökének jelenlétében aláírták. A megállapodás értelmében a csarnok befejezését a Rába Rt. irányítása mellett a GYÁÉV, illetve ennek utódja, az Integrál-Hexa végezte. A csarnokot szakaszosan helyezték üzembe, az első gépsorok 1993 októberében érkeztek Győrbe, a motorok szériagyártása 1994 nyarán kezdődött. Az Audi győri motorgyárat 1994. október 12-én – ünnepélyes külsőségek mellett – Göncz Árpád köztársasági elnök avatta fel. [📄](#)

(A cikk a Palla Dénessel készített interjú felhasználásával készült.)

Dr. Honvári János professor emeritus 1976-tól napjainkig generációkat tanított gazdaságtörténeti kurzusain. Egyetemünk első, 2004-ben indult Társadalomtudományi Doktori iskolájának alapító, belső tagja. Több gazdaságtörténeti monográfia, egyetemi jegyzet és szakcikk szerzője. Kiemelkedik Győr város XX. századi gazdaságtörténetét feldolgozó tanulmánykötetei és Egyetemünk 50 éves történetét feldolgozó monográfiája. Közel fél évszázados, kiemelkedően eredményes oktatói, vezetői és kutatói munkájának elismerése a 2023. évi Akadémiai Nap alkalmából adományozott „Széchenyi István Egyetem Érdemes Polgára” cím.

i

Palla Dénes Salgótarjánból került Győrbe – az 1956-os forradalom előtt néhány hónappal. Miután bevásárlották a gyári munkástanácsba, a munkahely megszűnését követően nehezen tudott elhelyezkedni. Közel 3 év kellett, hogy a megyei tervezőirodához kerüljön épületgépész tervezőnek, ahol később a kiemelkedő középületek tervezője, s ezzel a 60-as években indult rábás fejlesztések vezető épületgépésze lehetett. 1971-ben irodavezető és az ipari műterem vezetője lett, majd 1985-től nyugdíjazásáig a tervező vállalat műszaki igazgatója, főmérnöke. Nehezen élte meg a rendszerváltozás hozta átalakulásokat, a nagyvállalatok széthullását, megszűnését. A 86. születésnapját néhány nappal túlélve, 2019. július 7-én hunyt el, de nevét örökre beírta Győr XX. századi műszaki történelmébe.

tourinform GYŐR

TURISTA INFORMÁCIÓ

PROSPEKTUSOK, KIADVÁNYOK

TÉRKÉPEK

IDEGENVEZETÉS

RENDEZVÉNYJEGY ÉRTÉKESÍTÉS

GYŐRI AJÁNDÉKTÁRGYAK

Győr, Baross Gábor út 21.

+36 96 311 771, 336 817

gyor@tourinform.hu

www.hellogyor.hu

ELSŐK ÉS JELENTŐSEK

Egyetemünk jogi karának két munkatársa egy évvel ezelőtt konkrét lépéseket tett annak érdekében, hogy emléktáblán is megörökítsék az utókornak Magyarország első ügyvédnőjének és könyvtárosnőjének személyét. Dr. Bóka Zsolt kezdeményezésére Budapesten Ungár Margit, míg Biczó Zalán ötletére Sopronban Czeke Marianna nevét vésték fel egy gránittáblára, melyet a fővárosi ügyvédnő lakóházán, illetve a leghűségesebb városhoz ezer szállal kötődő könyvtárosnő várkerületi szülőházán helyeztek el.

SZÖVEG: BAUDENTISZTL FERENC
FOTÓ: KÖNCZÖL JÁNOS

– Czeke Marianne az elemi iskoláit német, illetve osztrák tanintézményekben végezte, majd a soproni felsőbb leányiskolában öt osztályt és egyéves felsőbb kereskedelmi tanfolyamot végzett – meséli Biczó Zalán, a jogi kar könyvtárának vezetője, magazinunk állandó szerzője. – Magyarország első könyvtárosnője Angliában és Franciaországban is tanult, majd hazatérése után – külön engedéllyel – két év alatt, mint első nő, jeles érettségi vizsgát tett a soproni Szent Benedek-rendi Főgimnáziumban. Mindez 28 éves korában, 1901-ben történt. Négy évvel később a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen bölcsészdoktori oklevelet, egy évre rá latin–német–francia szakos középiskolai tanári oklevelet szerzett. Szakmai pályafutását az Országos Nőképző Egyesület Leánygimnáziumának helyettes, majd rendes tanáraként (1905–1907) kezdte, közben az Egyetemi Könyvtár fizetés nélküli címzetes (1906–1908), majd kinevezett könyvtártisztje, könyvtári óre (1908–1928) lett. Ezt követően az Országos Pedagógiai és Tanügyi Könyvtár könyvtárosaként dolgozott (1928–1934), majd a Magyar Nemzeti Mú-

zeum Könyvtára (a jelenlegi Országos Széchényi Könyvtár) tudományos munkatársa (1934–1935) lett, ahonnan címzetes könyvtárigazgatóként nyugdíjazták. Alapító tagja volt a Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetségének és az Egyetemet Végzett Nők Egyesületének. Életének szomorú epizódja, hogy 1922-ben egy villamosbaleset következtében a jobb lábát térdig elvesztette.

– Czeke Marianne újkori magyar és egyetemes irodalomtörténettel, valamint a magyar–nyugat-európai irodalmi és művelődéstörténeti kapcsolatok történetével foglalkozott – folytatja Zalán a múltidézt Magyarországon első női könyvtáros tisztjéről. – A könyvtárosi munkájában sikeresen alkalmazta a Bibliothèque Nationale-ban szerzett tapasztalatait. Hazánkban az Egyetemi Könyvtárban kezdték el a kiadványok analitikus feltárását, miután javaslatára bevezették a többkötetes munkáknál, továbbá a kolligátumoknál a művek részletes, tartalmi leírását. Nevéhez fűződik a könyvtár Shakespeare-gyűjteményének mintaszerű katalógusa, illetve a nemzetközileg is egyedülálló gyűjtemény

Czeke Marianne fényképe az Egyetemi Könyvtár tulajdona

Czeke Marianne, szentgyörgyi (1873. október 18., Sopron – 1942. január 4. Budapest): irodalomtörténész, könyvtáros. Budapesten (Lágymányos, XI. kerület Bercsényi utca 9.) élt és tevékenykedett, a Farkasréti Temetőbe temették, sírját felszámolták. Szülei: Czeke Miklós (†1885) honvédtiszt, ulánus ezredes, Nérey Paulina. Testvére: Czeke Elza. Főbb művei: Lessing és Shakespeare (Bp., 1905); Lemouton Emília Shakespeare összes drámáinak első magyar fordítása. (Magyar Shakespeare Tár. Bp., 1911); Lemouton Emília Shakespeare-fordítása (Bp., 1914); Kazinczy Ferenc Macbeth-fordítása Bürger után (Magyar Shakespeare Tár, 1919); Wilson, mint történetíró (Történeti Szemle, 1919); Gróf Brunsvik Teréz élet- és jellemrajza, Szerzőtárs: H. Révész Margit (Bp., 1926); Angol külpolitikai módszerek az unió előtti írtörténet tükrében (Pécs, 1927); Brunsvik Teréz és Wertheimer József levelezése (Kisdednevelés, 1928); Montessori-gondolatok gróf Brunsvik Teréz naplójában (Kisdednevelés, 1931); Brunsvik Teréz (A Zene, 1931–1932); Özvegy gróf Brunsvik Antalné házai (Pestbudai emléklapok, 1932); Gróf Brunsvik Teréz ősei és oldalági rokonsága. Adatok a grófi Brunsvik-család történetéhez (Magyar Női Szemle Könyvtára. 1. Bp., 1935); Wilsontól Roosevelthig. Értekezés a történet és a politika köréből (Bp., 1939); Shakespeare-könyvtár. Kat. Összeáll. (A Budapesti Kir. Magyar Egyetemi Könyvtár címjegyzékének mellékletei. Bp., 1920); Brunsvik Teréz emlékiratai. Ford. Petrich Béla. Sajtó alá rend. (Bp. – Pécs, 1926); Brunsvik Teréz grófnő naplói és feljegyzései. I–II. köt. Szerk. és a bevezető tanulmányt írta. (Fontes historiae Hungaricae aevi recentioris. – Magyarország újabbkori történetének forrásai. Emlékiratok. Bp., 1938); fordítás: Raleigh, Walter: Shakespeare. A függelékét összeállította Bayer József. (A Magyar Tudományos Akadémia Könyvkiadó Vállalata. Új folyam. Bp., 1909); Dumas, A. id.: Bragellone vicomte. A három testőr trilógia befejező része. I–VI. köt. Fordította Csetényi Erzsivel és Lengyel Miklósnéval. (Dumas munkái. Bp., 1924, 2. kiad. 1926); Burroughs, Edgar Rice: Tarzan visszatér. Regény (Bp., 1924, 2. kiad. 1941, 3. kiad. Újvidék, 1966).

A portrait of Biczó Zsolt, a man with grey hair, wearing a light blue suit, white shirt, and dark tie. He is smiling and standing outdoors with trees in the background.

Biczó Zsolt

” Biczó Zsolt azt is elárulta, hogy az első magyar politológusnőnek is mondható Czeke Marianne kapcsán végzett kutatásairól könyvet készül kiadni. Bóka Zsoltot egy könyv vezette Ungár Margithoz. Egy könyv, amelyből a lányainak olvasott „mesét”, pontosabban „lázzadó lányokról” szóló élettörténeteket.

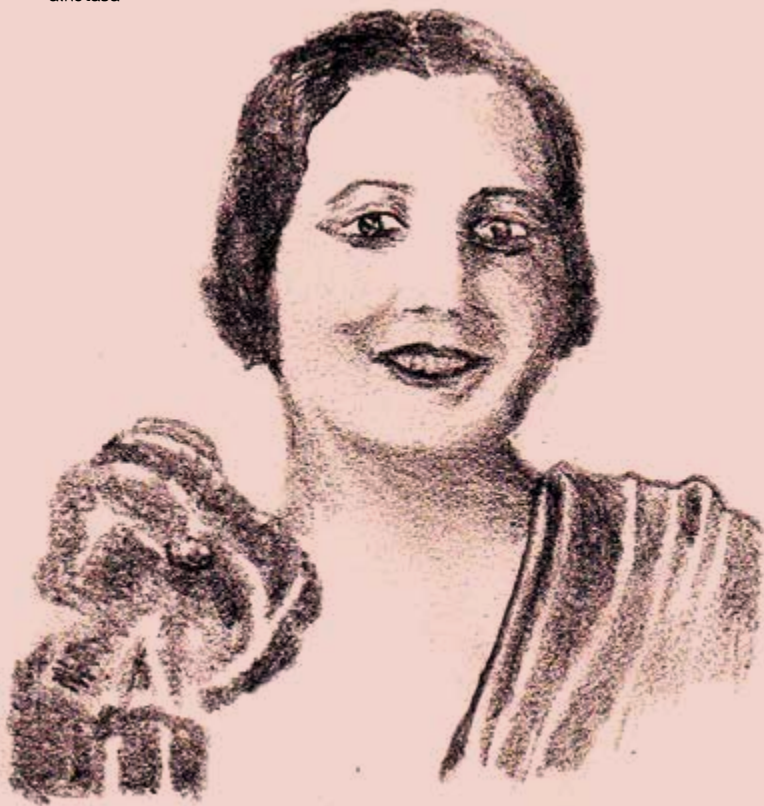

további bővítése és kiegészítése. Maradandó értékűek a Brunszvik Teréz életére és munkásságára vonatkozó kutatásai, továbbá Shakespeare-tanulmányai. Említésre méltó, hogy Romain Rolland Beethoven- és Czeke Marianne Brunszvik-kutatásai indították el a nagy francia író és az első magyar könyvtáros hölgy igen kiterjedt levelezését. Romain Rolland összesen 43 levelet intézett Czeke Marianne-hoz, köztük voltak 8–10 oldalasak is. A kultúr- és művelődéstörténetileg is rendkívül értékes levelezést Sáfrán Györgyi állította össze. Sajnos, csak a Rolland-levelek jelentek meg, Czeke Marianne válaszai egyelőre még csak kézirat formájában léteznek.

Ha már kézirat: Biczó Zsolt azt is elárulta, hogy az első magyar politológusnőnek is mondható Czeke Marianne kapcsán végzett kutatásairól könyvet készül kiadni. S ha már könyv: Bóka Zsoltot egy könyv vezette Ungár Margithoz. Egy könyv, amelyből a lányainak olvasott „mesét”, pontosabban „lázzadó lányokról” szóló élettörténeteket.

Bóka Zsolt

Dr. Ungár Margit portréja
Szerényi Gábor grafikusművész
alkotása

Ungár Margit Diósgyőrben született 1889. október 4-én. Édesapja Ungár Mór, édesanyja Böhm Amália volt. A debreceni izraelita hitközségi elemi iskolában kezdte tanulmányait, ahol 1901 nyarán fejezte be a hatodik évfolyamot. Ezután két évfolyamot a debreceni római katolikus polgári leányiskolában végzett, majd a debreceni római katolikus tanítónőképző intézet növendékeként folytatta tanulmányait, ahol a négy évfolyam befejezését követően, 1907-ben elemi népiskolai tanítónői oklevelet szerzett. A következő tanévet – miniszteri engedéllyel (a korábbi tanulmányait elismerve) – magántanulónként a Debreceni Kegyes Tanítórendi Római Katolikus Főgimnáziumban végezte, ahol 1908-ban tett érettségi vizsgát. Majd egy évtized elteltével már joghallgató, mert Lovász Márton vallás- és közoktatásügyi miniszter lehetővé tette a nők számára is jogi tanulmányok folytatását. Így Ungár Margit az 1918–19-es tanév tavaszi félévében rendes hallgatóként a debreceni jogi karon már stúdiumokat hallgatott. Az időközben elfogadott 1920. évi XXV. törvény (numerus clausus) alapján azonban csak olyan hallgatók folytathatták a felsőoktatási tanulmányaikat, akik „nemzethűségi és erkölcsi tekintetben feltétlenül megbízhatók”. Ő megfelelt ennek, mert még az 1922–23-as tanév őszi félévének rendes hallgatójaként is a debreceni jogi karon találtuk, ahol 1923 januárjában végbizonyítványt kapott. Ezután átkerült Szegedre, ahol még ugyanabban az évben megkapta a jogtudományi oklevelét. Ez a korabeli sajtó figyelmét is felkeltette, ami nem is csoda, hiszen először avattak Magyarországon női jogi doktort.

– Az egyetemen ugyan tanultunk jogtörténetet, ám Ungár Margitról egy betűt sem – mondja Zsolt, aki úgy vélte, hogy Győrben talán azért nem hallott az első magyar ügyvédnőről, mert Debrecenben végezte az egyetemet és Szegeden kapta kézhez a diplomáját. – Mivel azonban az ott végzett ismerőseim számára is ismeretlen volt a XIX. században született egykori kolléganő személye, mind inkább érdekelni kezdett, hogy ki is volt ő valójában. Mindezek ismeretében kijelenthetem: idő- és célszerű, hogy a hazánkban végzett első női ügyvéd személye és tevékenysége újra előtérbe, a feledés homályából napvilágra kerüljön. Példaértékű, hogy Ungár Margit milyen empátiával és szolidaritással fordul a jogi ügyekben őt megkeresőkhöz, s hogy a nők egyenjogúságának kérlelhetetlen szószólója volt. Még akkor is, amikor a zsidó származása miatt jogfosztó intézkedések érték, s ezzel szinte megsemmisült ő és szerettei élete. Bízom abban, hogy személye újra visszakerül a(z első) jogász- és ügyvédnők Pantheonjában az őt megillető helyre, ezáltal pedig a közéleti, szakmai és tudományos diskurzus folyamába. Bóka Zsolttól megtudjuk, hogy az emléktábla ötlete másokban már korábban felmerült. Sereg András három évvel ezelőtt írt arról, hogy „támogatják azt a kiváló ötletet, hogy annak a lakóháznak a falán, ahol Ungár Margit majdnem napra pontosan élete utolsó negyed évszázadát töltötte, emléktábla hirdesse létét”. – A sors játéka, hogy az első magyar ügyvédnő lakásában ma ügyvédi iroda működik – jegyzi meg Bóka Zsolt, aki szerint akad még teendőjük Ungár Margit emlékének ápolása kapcsán. – Sírhelyének felújításával is kései ügyvéd utódokként elévülhetetlenül megtehetjük azt, ami szerint ő is élt: tisztelni és szeretni az (elmúló) embert! 🏛️

ÖRVENDETES IRÁNYT MUTATOTT A KÖZJOGI IRODALOMBAN

Korbuly Imre 1844. november 9-én született Nagyderzsidán. Apja megsérült az 1848-as harcokban, munkaképtelenné vált – ezért nagybátyja, Korbuly Lázár vette gondjaiba a fiút. Középiskolai tanulmányait Debrecenben és Nagyváradon folytatta. Ezt követően a nagyváradi papnevelőben később a pesti központi papnevelő intézetben tanult. Betegeskedése miatt, ugyanott, de a jogi egyetemen folytatta tanulmányait.

SZÖVEG: BICZO ZALÁN

Mint joghallgató, a »Báni méltóság« című munkájával pályadíjat nyert, a bírálók (Pauler Gyula, Kautz Gyula) pedig egyhangú dicséretet fogalmaztak meg igényes munkája elismeréséül. Könyve, „A báni méltóság tekintettel a horvát-dalmát és tótországi, nemkülönben a szörényi, bosnyákországi, macsóí, sói, ozorai, bronchi, kruchoi, bolgárországi, nándorfehérvári, zreborniki, jajczai, szabácsi és szerémi bánóságok történelmi és közjogi viszonyaira” címmel Pesten, 1868-ban jelent meg nyomtatásban. „A jelen mű tárgyánál fogva az összes horvátországi viszonyokat érinti, s azoknak, Horvátország legrégibb történetétől kezdve egész a jelenkorig, hű képét állítja előnkbe; s egyszersmint a legújabbban készült egyezményi javaslatot is magában foglalja, mint amelynek méltatása és megítélésére nézve e mű a legjobb eszközt — a történelmi alapot nyújtja. Ezeken

kívül magában foglalja még a magyar szent korona területén egykor létezett végtartományi s végvári bánóságoknak történetét, s közjogi állásának előadását is, melyekkel eddigelé irodalmunkban tüzetesen senki sem foglalkozott. S így történelmi múltunk ezen egykor nagy fontossággal bíró intézményének megismertetése által irodalmunk gyarapodik. Ennyit tájékozásul s a mű becsének

senki nagyobb szerű rendszeres munka kidolgozásához, hanem az e téren munkálkodók egyes kérdések, egyes részletes feldolgozásával és felderítésével elégednek meg. Ez kétségen kívül igen üdvös hatással lesz, melyet a legközelebbi rendszeres munka írója nagy mértékben érvényesíthet. E körülménynek tehát, ámbár a rendszeres műre is már nagy szükségünk volna, csak örvendeni

”

„A jelen mű tárgyánál fogva az összes horvátországi viszonyokat érinti, s azoknak, Horvátország legrégibb történetétől kezdve egész a jelenkorig, hű képét állítja előnkbe; s egyszersmint a legújabbban készült egyezményi javaslatot is magában foglalja, mint amelynek méltatása és megítélésére nézve e mű a legjobb eszközt — a történelmi alapot nyújtja.

méltatására megjegyezni jónak láttam” – írta Korbuly Imre. A Pesti Napló c. lap így üdvözölte kötetét: „Közjogi irodalmunk, mióta 1861-ben ismét megindult, igen örvendetes irányt mutat: a tan- és kézikönyveken kívül a legfőbb gond a monographiákra irányul. Nem fogott

tudunk. A jelen munka a báni méltóságról értekezik, és történeti, valamint közjogi fejlődését ügyesen és helyesen tünteti fel. A mű jelenleg, a magyarhorvát egyezkedés küszöbén kétszeres érdekel bír (...)” Az 1868. október 4-i győri sajtóban is olvashatták a helyi polgárok,

hogy „A m. kir. vallás és közoktatási miniszter a győri m. kir. jogakadémián beöltendő (...) tanársegédi és könyvtárnoki állomásra pedig Korbuly Imre végzett jogászt ideigl. minőségben kinevezte.” Vele egyidőben került Sággy Gyula tanár is a városba. 1869 júliusában Korbuly Imrét a győri jogakadémiához az ausztriai polgári jog, bánya, váltó- és kereskedelmi jog tanszékére rendkívüli tanárrá nevezte ki, valamint a jogakadémiai könyvtárosa is lett. Fél év múlva megszerezte a doktori fokozatot is.

Győrből való elkerülését így fogalmazta meg a Győri Közlöny 1869. decemberben: „Pozsonyba történt áthelyeztetése folytán f. hó 27-én tartá bucsu-előadását. A tisztelet és szeretet legszebb záloga volt azon mély bánat, melyet az összes jogászság keblében e fiatal, de nagyreményű jogtudor eltávozása okozott.”

A pozsonyi jogakadémia közjog és jogtörténet tanára, majd később a közigazgatási és pénzügyi jog helyettes és rendkívüli oktatója lett. 1870-ben a bu-

dapesti egyetem magántanáraként folytatta tovább pályáját. 1872–1876 között a kolozsvári egyetem nyilvános rendes tanáraként közjogot és közigazgatási jogot tanított. A kolozsvári egyetemen egy éven át jogi kari dékán is volt. A Magyarország közjoga című könyve Magyarországon az egyik első hazai közjogi tankönyvként lett ismert, a jogi főiskolai oktatásban sokáig használták.

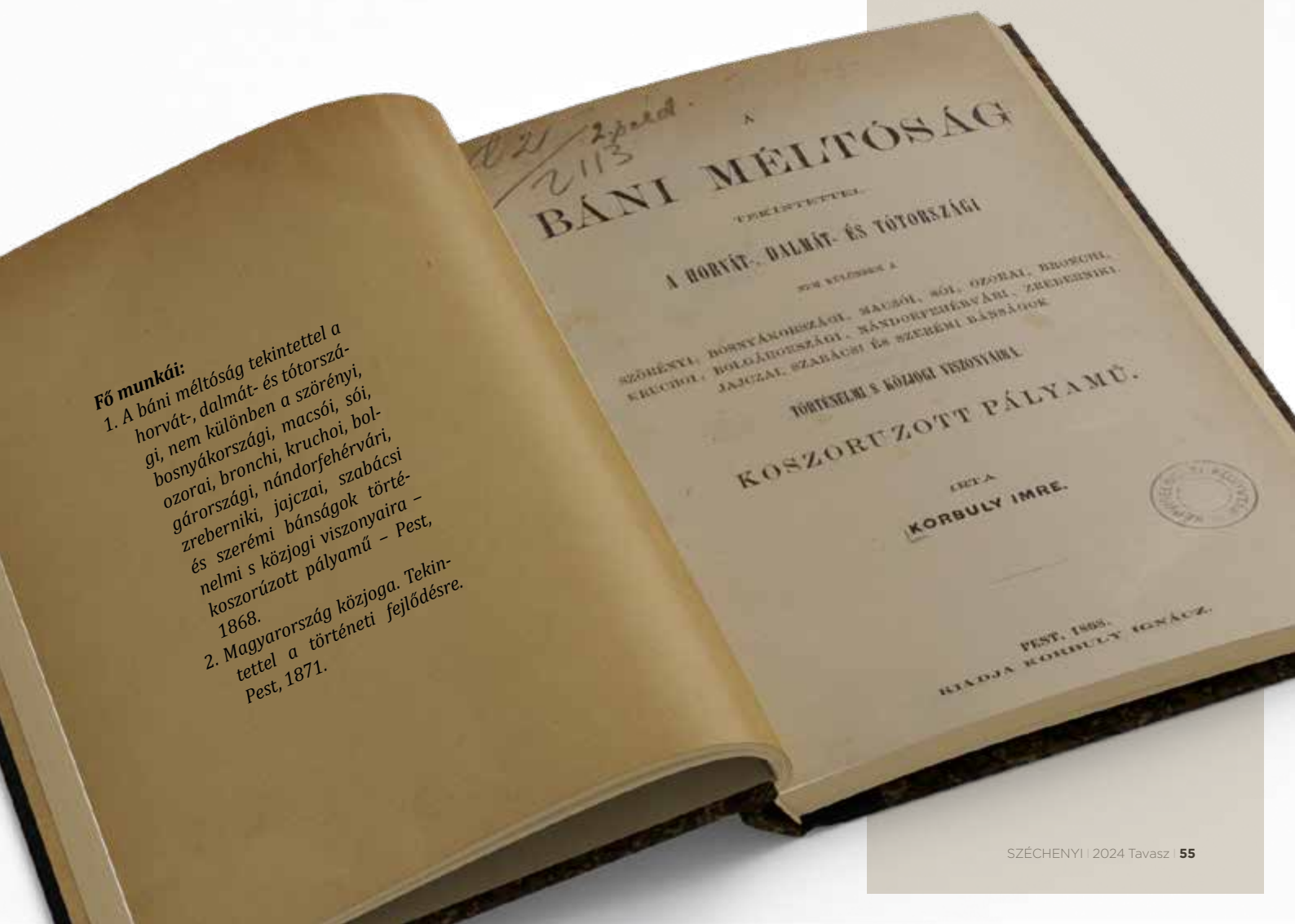
1876-ban hunyt el Budapesten. 1878-ban a győri jogakadémia 100 éves fennállási ünnepségén „korán elhunyt, fáradhatatlan szorgalmú rendszeres jogásznak” nevezték Korbuly Imrét. A tudós kolozsvári egyetemi jogtanár alig 35 éves korában halt meg 1876. március 5-én a budapesti országos tébolydában. Holttestét a Budapest-vízivárosi temetőben helyezték örök nyugalomra. Felesége Lechner Mária, valamint gyermekei – Imre, Mária, Gizella és Paulina – gyászolták a Győrben is oktató jogtanárt. Dr. Korbuly Imrét március 7-én helyezték örök nyugalomra.

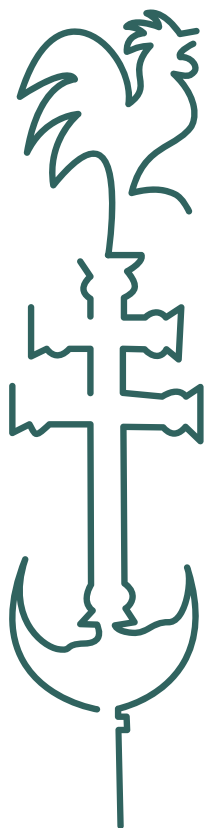
Sajtó- és irodalomjegyzék:

Kinevezések a jogakadémiára = Győri Közlöny, 1868. október 4. p.2. – Közjogi irodalmunk = Pesti Napló, esti kiadás, 1868. október 10. p.2. – Korbuly Imre = A Hon, 1869. július 24. p.4. – A győri jogakadémia = Győri Közlöny, 1869. december 2. p.2. – A győri királyi jogakadémia évszázados fennállásának ünnepélye = Győri Közlöny, 1876. november 9. p.1,2. – Dr. Korbuly Imre = Magyar Polgár, 1876. március 11. p.3. – Korbuly Imre = Fővárosi Lapok 1876. március 14. p.3. – Halotti anyakönyv – HA Kat. Budapest-Krisztinaváros 52/1876. – Korbuly Imréné = Magyar Polgár, 1876. március 12. p.3. – Biczó Zalán: Győri jogászképzés évszázadai. Győr, 2007.

https://library.hungaricana.hu/hu/view/DTT_KONY_0019_OGY-K000369301/?pg=25&layout=s

- Fő munkái:**
1. A báni méltóság tekintettel a horvát-, dalmát- és tótországi, nem különben a szörényi, bosnyákországi, macsói, sói, ozorai, bronchi, kručoi, gárországi, nándorfehérvári, zrebernikai, jajczai, szabácsi és szerémi bánságok történelmi s közjogi viszonyaira – Koszorúzott pályamű – Pest, 1868.
 2. Magyarország közjoga. Tekintettel a történeti fejlődésre. Pest, 1871.

GYŐRI LEGENDÁK

NEMZETÜNK PROMÉTHEUSZA

Győrben született, vagy városunk életében egykor jelentős szerepet játszó hírességek közül ezúttal azt a most 275 esztendeje született férfiút mutatjuk be, aki lerakta a magyar nyelvű újságírás alapjait.

SZÖVEG: HEGEDÜS PÉTER
GRAFIKA: VÁRAY IBOLYA ANNA

„SAJÁT NYELVÉN NYOMTATTATOTT...”

Ráth Mátyás 1749. április 13-án látta meg a napvilágot Győrött, német származású, evangélikus vallású polgárcsaládban. Ő azonban egész életében magyarnak vallotta magát. Bizonyosságul később vezetéknévéről elhagyta a „h” betűt. Mészárosmester édesapja a mai Kossuth utcában, a Szent József plébánia közelében építette fel a házukat. Mátyás születése idején Mária Terézia rendelettel szüntette meg a protestánsok szabad vallásgyakorlatát, ezért nem csoda, hogy

szülei állandó félelemben nevelték, ne-hogy „farkas módra elragadozzák” őt a katolikusok.

A pozsonyi evangélikus líceumban Benczúr József oltotta a fogékony ifjúba a magyar nyelv és irodalom szeretetét. Miután elvégezte a középiskolát, beutazta egész Magyarországot, hogy tapasztalatokat gyűjtson. Ezt követően beiratkozott Európa egyik legangosabb egyetemére, Göttingenbe, ahol teológiát, filozófiát, matematikát, modern- és keleti nyelveket tanult. Akkoriban szokás volt, hogy külföldre induló diákok rokonai és barátai egy üres albumba írták össze jókívánságaikat, épp úgy, ahogyan a mai kislányok a gondosan lelakatolt emlék-könyvecskéikbe gyűjtik a bölcsességeket.

Miután 1779-ben kellő tudással felvértetve elnyerte az oklevelet, Rát Mátyás Pozsonyban telepedett le, hogy belefogjon élete legnagyobb vállalkozásába, az ország első magyar nyelvű hírlapjának megjelentetésébe. Hiszen ahogy írta: „Nincsen már Európában más nemzet, aki a világnak viszonyosságai felől szóló híreket az ő saját nyelvén nyomtattatott írásokban ne olvasná”. Konkurens hiányában nem vállalt ugyan nagy kockázatot, mégis egyfajta piacutatásba kezdett, hogy felmérje az új lap várható fogadtatását. Bár a Magyar Királyi Helytartótanács igyekezett akadályokat gördíteni elé, Mária Terézia császárnő mégis zöld utat adott a vállalkozásnak azzal a kitéttel, hogy megjelenés előtt szigorú cenzúrán kell átesnie.

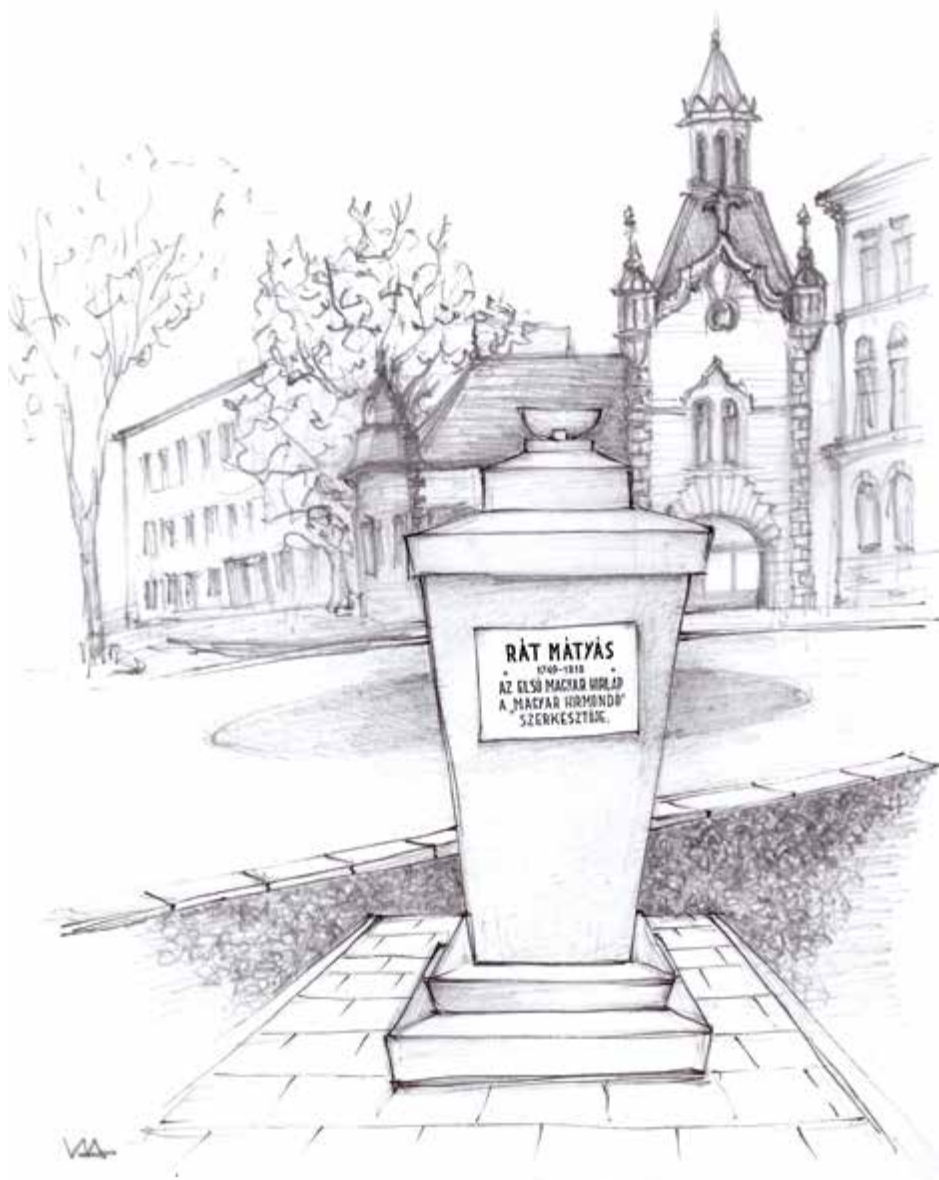
„MINT FÉREG A DIÓBAN...”

1780. január 1-jén, egy szombati napon jött ki Patzkó Ferenc nyomdájából a Magyar Hírmondó első száma. Címlapján „Mercuriust, az ékesszólás mitológiai istenét, az istenek hírnökét látjuk lebegni a glóbusz fölött”. A cikkek megírása, megszerkesztése, a korrektúra, de még a terjesztés is szinte teljes mértékben Rátára hárult. A hetenként kétszer megjelenő újság olyan állandó rovatokkal jelentkezett, mint például Hadi dolgok; A tengeren történt avagy történhetett dolgok; Különféle történetek; Tudománybéli dolgok; Külföldről holmi, mivel jobb nincsen; Széjjel a világon... stb.

Rát a külföldi híreknél is fontosabbnak tartotta a hazai eseményekről szóló tájékoztatást, mert mint írta: „Nemcsak az egyéb világgal, hanem saját hazánkkal is úgy élünk, mint a féreg a dióban, azt sem tudván, ami körülöttünk történik, s minket legközelebről illet.” Széles körű levelezőgárdát szervezett ismerősei és olvasói köréből, s arra kérte őket, hogy rendszeresen tudósítsák lakóhelyük nevezetesebb eseményeiről, amelyeket aztán a Hazánkbeli történetek című rovatban rögtön tovább is adott olvasóinak. Olvashatunk benne földrengésekről, találmányokról, a Fertő-tó szokatlan befagyásáról, világutazó kalandorokról. Győr nevével az első

évfolyam harmadik számában találkozunk először, amikor is arról tudósított, hogy a bakterek elkezdtek kikiáltani az éjszakai órákat. De nemcsak hírszolgálati orgánus volt a Magyar Hírmondó, kritikai cikkeket közölt az újonnan megjelent magyar könyvekről, versekről is. Mivel Magyarországon még nem alakult ki a polgárság, így a mintegy 300 előfizető nagy része a nemesség közül került ki. De volt köztük tanár, pap, ügyvéd, jószágigazgató, iskolaigazgató, orvos, de még katonatiszt is. Győrből nyolc polgár fizette be az évi hat forintos díjat. Rát a nyelvújítást nemcsak azzal segítet-

te, hogy elindította ezt a sajtóterméket, hanem maga is buzgón részt vett az idegen szavak magyarosításában. Az ő által megalkotott kifejezések között azóta is használjuk a csodagyerek, közgyűlés, vakbuzgó, magyartalan, tisztikar, népdal, bányászat, pártatlan, villámhárító szavakat, de ki gondolná, hogy az újságíró kifejezés is tőle származik. 1782-ben keserűen lemondott a lap további szerkesztéséről, mert úgy látta, hogy nem tudja megvalósítani terveit, s mert a kiadó – látva az előfizetők lemorzsolódását – megalkuvásra akarta őt kényszeríteni.

„MAGÁVAL TUSAKODÓ...”

1781 őszén megjelent II. József türelmi rendelete, amely újra lehetővé tette birodalomszerte a protestáns felekezetűek számára is a szabad vallásgyakorlást. A győri evangélikus gyülekezet azonnal nekifogott egy fatemplom építésének a mai Kossuth utca 29. sz. alatt, ahová a nagyhírű Rát Mátyást hívták meg lelkipásztornak. A teológus végzettségű tudós 34 „szűk esztendő” követően egy percig sem gondolkodott, hogy elvállalja-e a lelkeszi szolgálatot szülővárosa evangélikus közösségében. A szegény gyermekeket pedig saját lelkeszi lakásában tanította az elemi tárgyakra. „A babonákat és balvélekedéseket herkulesi bátorsággal és erővel irtotta”. Meg nem alkuvó következetességével, vaskalapos – vagy ahogyan egy kortársa jellemezte, „keménynyakú, harcias” – természetével azonban Rát Mátyás sokakat magára haragított. Kesernyés, koravén, nagy tudású, de szeszélyes embernek írták le. Miután lemondott a

lelkeszi hivatásról, visszavonult és végre családot alapított. Feleségül vett egy fiatal soproni lányt, Reischl Zsuzsanna Rozinát, akitől három gyermeke született. Belefogott egy háromnyelvű (német-magyar-latin) szótár elkészítésébe is, a kiadók azonban nem érdeklődtek iránta, így ez a nagy munka fiókban maradt. A sok küzdelem végül megtörte.

nevezett, s akinél szerinte Pázmány és Szenczi Molnár óta senki sem tett többet a magyar nyelv érdekében.

Sajnos Rát Mátyásról nem maradt fenn ábrázolás, ezért szobrot sem állíthattak róla. 1937-ben azonban a Petőfi téren, a tudós egykori lakásával szemben felavatták az emlékművét, Újvárosban pedig tér viseli a nevét. Itt állított a győri

”

1810. február 5-én, 60 éves korában hunyta le örökre a szemét az a tudós, akit Kazinczy csak „nemzetünk Prometheusának” nevezett, s akinél szerinte Pázmány és Szenczi Molnár óta senki sem tett többet a magyar nyelv érdekében.

Kerülte a társaságot és nem érzett már erőt magában ahhoz, hogy újabb munkába kezdjen. Sokat betegeskedett, míg nem sokkal halála előtt így summázta kudarcainak okát: „A magyar világ részre hajló, magával tusakodó, s ugyan azért semmire se mehető.” 1810. február 5-én, 60 éves korában hunyta le örökre a szemét az a tudós, akit Kazinczy csak „nemzetünk Prometheusának”

Evangélikus Ifjúsági Egyesület emlékére díszkutat, amely a háborúban súlyosan megsérült. Születése napján, április 13-án a sajtó napját ünnepeljük. [📰](#)

Győr 「SZÁM」os kincse

VÁROSFELFEDEZŐ

JÁTÉK

Bővebb információ, jelentkezés:
Tourinform Győr
Győr, Baross Gábor út 21.
Tel.: +36 96 311 771
www.hellogyor.hu

FEDEZD FEL A GYŐRI BELVÁROS
SZÁMOS KINCSET!

Tisztán kommunikálni,

**EKKORA
ZAJBAN?**

FULL-SERVICE
COMMUNICATION
AGENCY

 [XMEDITOR.HU](https://xmeditor.hu)